

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VII, No. 7

JAFFNA, JULY 15, 1968

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
A Browser's Diary	2
S. H. P.	
Cooperation—A Code of Behaviour	4
City Beautiful in India	5
B. Ghosh	
Farming Coops in the Netherlands	5
The Kural	6
V. Arumugam	

COMMENTARY

NATION-MAKING THROUGH COOPERATION

Why did this country go under the heel of Western nations? They came to trade but the situation here tempted them to conquer and colonize. However, Britain left Ceylon administratively unified, fit to journey the road to nationhood. But it looks as if there is now a return journey to the medieval fatherland of caste, creed and race. Pick up a day's newspapers: witness the columns written by newspapermen and the reports of utterances of politicians and prelates selected for banner headlines. They speak not with the strength of their convictions but the strength of their communities, sometimes with more strength of being anti-another-community! Alas, our nationhood is an international status rather than a national commitment; our democracy a form of government not so much a deep conviction!!

Even the village community tends to erode where once social cohesion and conformity made for peace. Since colonial times much of the initiative for village affairs has been taken out of their hands. In an age of human rights, caste conflicts have come to the surface. More than anything else, it is the intrusion of party politics that makes the divisions in town or country approximate conditions of tribal warfare. And every election finds us more and more an atomised society.

Yet, as Gandhiji envisaged, it is with the organic village community that you begin re-building a civilization. And as Madariaga and Jayaprakash Narayan have shown, it is by the upward integration of living communities that you commence democratic nation-building.

The Cooperative Movement can make a substantial contribution to making the community more of a community at the local, regional and national levels and even contribute towards the evolution of a world community. Hope springs from the fact that here and there in our country we find primary societies that are a confederation of the heads of almost all households in the area, without any discrimination, casteistic or otherwise. It is in such a society that the processes of discussion can lead to mutual understanding and that understanding result in the will of the people and not of the state, *jana-sakti*, not *raja-sakti*. The test and proof that such a society and its elected executive committee truly incarnates the community will be where there are no parties and decisions are arrived at by consensus and not by majority vote. It is in such an atmosphere that one may say, as of old, the Voice of the Five is the Voice of God! If we are true to the tenets of Cooperation, it should be possible for secondary societies, consisting of delegates of primaries, to integrate and incarnate the community of the larger area. In passing, where such a delegates' assembly, or its elected committee, co-opts competent men for special tasks by collective vote (e.g. an Editorial Board a Development Council, or Education Committee), they would do so on behalf of the total community. In this wise, the Cooperative can be as valid an expression of democracy as any local government body.

An equally valid function of Cooperatives is to step beyond shop-keeping or production and frame a strategy of development for their area of operation. In fact, in the modern context of rapid development, a region's societies will be guilty of groping without chart or map if they functioned without a plan of development drawn with the advice of competent persons. This would be part of their task of community-making.

When all is said, it is to the extent that rights are equal and human dignity equal, that the community can become more of a community, and a nation become more of a nation. If however, we take an imaginative look at the long-range goals of the Movement, we shall discern that both in the way we broaden its structure and deepen its functions, Cooperation can well set the nation on the road to greatness.

REORIENTATE POLICY, GOVERNMENT URGED

The Cooperative Movement of Ceylon should function as the importers, wholesalers and retailers of all articles required by consumer cooperatives. This policy was very clearly pronounced by Government with the ushering in of Multipurpose Cooperatives. We urge the Government to reorientate the present policy to bring it in harmony with the earlier one. As a first step towards achieving this, we would venture to suggest that the 116 MPCS Unions in the Island should be the wholesale distributors of all consumer goods. All articles whether imported or locally produced must be made to directly flow into the warehouses of MPCS Unions as wholesalers.

These observations were made by Mr. A. J. Raja Thuraisingham, President, Jaffna MPCS Union, in the course of his Presidential address at the 24th Annual General Meeting of the Union.

He went on to say that if austerity is to be practised in limiting our consumer needs, then the most efficient way is to handle all articles through Cooperatives. Once the limit on the external procurement of consumer goods had been placed by Government, then the Movement must be permitted to obtain these articles and distribute them in the efficient manner in which rationed subsidiary foodstuffs have been handled since the introduction of the card system.

One of the Best in Asia

Pointing out that the Cooperative Consumer network in Ceylon is possibly one such as no other Asian country possesses, he stressed that it would be "a hundred pities if a Government pledged to democratic socialism ignored the instruments readily available for the people of this country to have an unobstructed channel by which they can obtain their daily needs. It would be a thousand pities if the people were deprived of their cherished goals by policy indecision, by bureaucratic bungling or worse by pressure of vested interests".

Mr. Raja Thuraisingham candidly admitted that they were functioning today as "a pure and simple machinery of the Government to distribute as Wholesalers, sugar, flour and rationed articles which are under the control of the Government". This, he stated, should really be a subsidiary occupation for cooperatives and never the sole purpose for which a cooperative should exist. He stressed that it was the solemn duty of the consumer cooperatives to fully satisfy the consumer needs of its members procuring goods from international and local markets and wherever possible to launch on production.

From Within

Emphasising that, in the last analysis, the strength of the consumer movement should come from within, he suggested it was time the consumer movement came together in a powerful apex organisation, both at the national level and

the regional level. He added, "The conditions are propitious in the Northern area where Cooperation has scored many successes to build up the country's first regional super wholesale. The 16 MPCS Unions possess between them lorry fleets, go-down facilities, sales points, capital assets, organised labour and above all a cooperation-conscious member-

ship. Organised into a super wholesale we should be able to function from a position of strength. Indeed we should be able to demonstrate to our fellow cooperators in other parts of Ceylon that there can be no substitute to a well-organised consumer movement to provide the answer to the problems of both production and distribution".

'Not Merely an Economic Movement'

The Cooperative Movement is not merely an economic movement, it is one primarily devoted to human welfare and human dignity, said Mr. R.M. Nagalingam, Lecturer, Coop. Training School, Jaffna, speaking at the Cooperative Day celebrations of the Thenmaradchy East MPCS Union.

He went on to say that cooperative principles were applicable not merely to societies but to life as a whole. He exhorted them to be loyal to their societies and not look upon them merely as a means of obtaining scarce commodities: it was this lack of loyalty which had led to stagnation.

Mr. J.R. Rajaretnam, President of the Union, appealed to the people to join the Movement in greater numbers.

Mr. V.N. Navaretnam, M.P. for Chavakachcheri drew pointed attention to the problem of unemployment among educated youths, which was becoming very acute. He said that countries like Denmark and Israel, with less natural resources than Ceylon, had thriving economies based on Cooperation: thus they had no problem of unemployment. If Ceylon too followed their example and built up a spirit of self-reliance, she too could overcome her problems easily.

Miss V. Pakkialetchmi of the Mirusuvil Youth Scheme, said that the Cooperative Movement had helped to free the farmer from the clutches of the rapacious mudalali.

Mr. R.C.S. Cooke, Vice-President NDCF, pointed out that whereas in the West, Cooperation had grown up as an independent movement, in countries like India and Ceylon, it had been a state-sponsored one. Self-help was the basis of the Movement: it was the best form of help. If they built up their Savings, they need not depend on out-

side help. Instead of regarding the Cooperative Movement as merely a means of getting loans from the Government, they should, advised Mr. Cooke, explore the possibilities of starting new ventures.

Mr. V. Canagasabai ACCD Jaffna East, deplored the fact that many multipurpose societies were carrying out only consumer activities. They should try to make themselves, both in fact and name, *multi-purpose*. For a society to function well, there should be a good committee, which carried out its duties conscientiously. He appealed to members to forget all their differences and be loyal to their society. They should always be on the look-out for any shortcomings and try to remedy them.

'SUPPORT NDCF'

Give the fullest possible support to the Northern Division Cooperative Federation: this was the appeal made by Mr. V. Canagasabai, ACCD, Jaffna East, at the Annual General Meeting of the Jaffna MPCS Union. He said that, like children supporting their parents, affiliated societies and Unions should give their fullest support to the Federation. Only then was development possible. He advised Committee members to make it a point to attend meetings without fail.

Messrs. A. J. Raja Thuraisingham and N. Coomaraswamy were re-elected President and Vice-President respectively. The following were elected to the Committee: Messrs. N. Coomaraswamy, M. Jacob, A. E. Tamber, V. Mylu (re-elected) and V. Kandaswamy.

A Browser's Diary

BEFRIENDING THE UNDERDOG?

I have lots of admiration and affection for C. Suntheralingam, my affection often going to quixotic lengths. When I was a member of the University Court, he was a candidate for the Vice-Chancellorship. Even before the Court met for the election, it was obvious that Sir Nicholas Attygalle had the Vice-Chancellorship in his pocket. I knew Suntheralingam had not the ghost of a chance and I doubted if he would get any other vote but mine and I was not far wrong. He got only two votes. Yet I had made up my mind to give my vote to Suntheralingam. Suntheralingam's candidature also was quixotic. He did not expect to get elected or even to get many votes. There was some point of principle involved: what it was, I have forgotten.

I was a resident of Union Hostel, when Suntheralingam was Warden and from then till now my affection has remained unabated and I am not exceptional. Now and again when I run into my contemporaries at the Hostel, we spend a little time singing old Sun's praises. Those that went to Union Hostel after our day also seem to have been infected by the same virus. I have listened to many of them pour out their affection to the old superman of our adolescence. One of the leisure hour recreations at the Union Hostel was to pay a tribute of affection and admiration to our Warden in absentia. I have been told that our successors also did likewise.

No doubt, the admiration sprang partly from our youthfulness. Youth is the time of hero worship. Suntheralingam's academic achievements, his rejection of an appointment in the ICS and preferring a job in Ceylon, his throwing up that job also, are the kind of things that appeal to adolescent idealism. But this is not the whole story. If our attitude to Sun was due merely to our having been dazzled by spectacular gestures that had a special appeal to young people, we should by now have grown wiser. Of course we have grown wiser. We no longer take all our politics or our philosophy of life from Sun. I doubt if even in those days of our hero worship, we surrendered our personal judgement totally. I can recall a hot argument I had with him on the need for improving the hostellers' English pronunciation. He was going to arrange with Mrs. P. de S. Kularatne to give us lessons in the finer points of pronunciation. I laughed the idea to scorn and told him there were more worthwhile things that he and Mrs. K. could do. He treated us as adults and we behaved as adults, though rather noisy and cocky.

Then there was the hospitality of the Suntheralingam couple. The term-end dinner to the hostellers was a gourmets' dream come true. During Jaffna's fruit season, Sun's mother would arrive at Guildford Crescent with a consignment of jak and mango from

Urumpirai and the hostellers would be invited to the Warden's bungalow to share in the feast. When one of the infant Suns cut his or her first tooth, there was *kolukkattai* (கொழுக்கட்டை) for the hostellers. A day or two later the Warden would ask the hostellers how they had enjoyed the feast and when we assured him that everything had been first-class, he was as pleased as Punch.

These friendly dealings could account for Sun's popularity among the hostellers. But Sun was not merely popular. He was trusted. Nor was his influence limited to the hostellers. The entire student body looked to him in moments of difficulty. Whenever there was injustice or even suspicion of injustice, Suntheralingam could be relied on to secure redress. When he worked in the Badulla Kachcheri, a Rodiya man who had gone there to see him was kept out of the office by some high caste flunkey and Suntheralingam gave a piece of his mind to the flunkey and called the man in. Nor in his dealings with undergraduates did caste or race or creed have the least say. If some one was a victim of injustice, he had to have justice; regardless of whether he was Sinhalese or Tamil or Burgher or Muslim.

This is the man who is now invoking the Thesavalamai to keep off worshippers from the Maviddapuram temple. Suntheralingam's newly-begotten respect for the Law is a bewildering phenomenon. Majority rule is fundamental to parliamentary government. Yet what scenes and turmoil Suntheralingam created by his defiance of parliament's decision is history today. Why did he make it necessary for police to be called in and himself to be carried bodily out of the chamber? Obviously because he believed that laws, just or unjust, are after all man-made and that there are occasions when your moral obligation is to defy an unjust law and face the consequences. That is exactly what the Minority Tamils are trying to do and will eventually do. Nor are they taking anyone by surprise. Their intention has been public knowledge for months and they had made every effort to secure their objective by peaceful means.

Why then should Suntheralingam now become the champion of legality and upholder of orthodoxy? There are three answers that occur to me. Readers may choose. A colleague of Suntheralingam's, Professor Cameron (Classics) in the University College once said "Some people say Suntheralingam is a genius, others call him an intellectual giant; still others, a mathematical prodigy. I don't agree. Suntheralingam is a force of nature." And you never know what havoc forces of nature can work, for they are a law unto themselves.

Now for number two: of late, lost causes have had an irresistible appeal to Suntheralingam. The political fronts that he has been setting up during the last few years, whatever other merits they may possess, bear little promise of realising their object-

Appeal to Women to Join the Movement

Join the Movement in greater numbers and work for the welfare of the community: this was the appeal made to women by Mr. M. K. Selvarajah, President, Thambalakamam MPCU Union, at the Coop Day celebrations held at Thambalakamam under the patronage of the Trincomalee Coop District Union.

This appeal was wholeheartedly endorsed by Mrs. R. S. Palmer, Director of Education, Trincomalee, who presided.

Mrs. Palmer said that women should cooperate with men for the economic, social and cultural development of the country.

Mr. H. W. P. Sandrasegaram, ACCD, Trincomalee, also appealed to women to join the Movement. He pointed out that only if the Movement purged itself of corruption and dishonesty, could it progress. Men of integrity should come forward to cleanse the Movement.

Janab M. E. H. Mohamed Ali, 1st M.P. for Mutur, advised cultivators to repay their loans. Only then would the Government be in a position to give greater help to the farmers.

Muhandiram C. Muthucumar, Mr. E. Canagasabai and Mr. Amuthasegaran, also spoke.

Coop Day Celebrations at Thunukkai

Coop Day celebrations at Thunukkai commenced with a Relay race—the participants being cooperative societies. This was followed by a Volley Ball Tournament in which clubs in the Thunukkai area participated. The third item on the programme was an Oratorical Contest for Schools.

In the evening, a Public Meeting was held, presided over by Mr. M. Tambimuttu, DRO. Pandit K. P. Ratnam, M.P. for Kilinochchi, hoisted the Cooperative Flag. Besides Mr. K. P. Ratnam, several others also spoke.

His opposition to Minority Tamils entering the temple at Maviddapuram is also a lost cause. The vocal supporters of the Movement may not be a majority among Jaffna Hindus. But the majority of Jaffna Hindus are indifferent. They are not likely to make an issue of it. The Minority Tamils are determined. Their supporters are also committed. The doors of Maviddapuram temple being opened is merely a matter of time today. Oxford is said to be the home of lost causes. Could it be that Suntheralingam's sojourn in Balliol had something to do with his most recent freak?

The third, which I favour, is that Suntheralingam's sympathy always goes to the underdog. The Tamils today are underdogs in Ceylon politics. So he should fight their battles. Manickam was the underdog in the by-election. So he had to support him as he had to support me in the 1947 parliamentary election. Now the upholders of traditional orthodoxy are the underdogs. They have very little public support and Suntheralingam invokes the Thesavalamai.

S. H. P.

Mismanagement Due to Lack of Trained Personnel

Cooperatives are mostly mismanaged due to lack of trained personnel, states a memorandum submitted by the Old Boys' Association of the Jaffna Cooperative Training School, to the Minister of Food and Agriculture.

It stresses that no adequate programme of training can be formulated, much less implemented, without active participation and cooperation forthcoming from the various organisations in the cooperative sector. It states that it is "tragic that, in general, trained personnel are not recruited to man the Cooperative Movement. Even untrained employees are not prevailed upon to undergo training. In short, there is no incentive for training, which, in effect, means that the money spent by the Government on trainings, to a great extent, is wasted, and that the Cooperative Movement is the loser for it".

Drawing attention to the recommendation of the ICA Seminar on *Cooperative Leadership in South-East Asia* that "Cooperative Education and training should be organised in appropriate forms at all levels and in every branch of the Movement's activity", the Memorandum proposes

- That the Rules framed under the Cooperative Societies Ordinance which are now in force be amended to provide the requirements set out below:
 - (a) Trainees with the Cooperative Employees Certificate shall be employed by registered cooperative societies.
 - (b) Where it is necessary to employ a person who does not possess the CEC it shall be done only with the approval of the CCD and RCS.
 - (c) Appointments and dismissals, fixing of salaries and securities

of employees in cooperative societies shall be done with the approval of the CCD and RCS.

(d) Employees in cooperative societies who apply for appointments to a higher grade in their own societies or in other cooperative societies, should be given exemption in respect of age limit and concessions in respect of educational qualifications.

- That the Coop. Department implements the following in respect of Departmental appointments:
 - (a) Recruitment of Coop. Inspectors should be from among those with CEC, Higher Level and Ordinary Level, preference being given to the former.
 - (b) In the case of employees of coop societies who possess the CEC, an exemption in respect of the age limit be given when recruitment is done by the Department.
 - (c) Persons who possess the CEC, Higher Level, be exempted and those with CEC Ordinary Level be given concessions from credit requirements in the SSC or GCE (Ordinary Level) for recruitment as Coop. Inspectors.
- That the terms of reference of the Royal Commission on the Coop. Movement be extended to include investigation into the working of the Employees Service and to make suitable recommendations for a unified and contented service for all employees in the Coop. sector.

South Yalpanam Cooperators Celebrate

Coop Day celebrations at Kilinochchi started off with a March Past by over a hundred students carrying placards and chanting cooperative slogans. Mr. R. Yoganathan, D.R.O. Karachchi took the salute.

The venue—Rodrigo Park—was gaily decorated, and the eleven flag-poles planted in a row—to mark the age of the South Yalpanam MPCU Union—with Cooperative flags fluttering atop them, lent colour to the scene. There were several interesting competitions including a Coop Quiz, which the spectators thoroughly enjoyed.

Later a Public Meeting followed, presided over by Mr. A. Shivasunderam, J.P., President, South Yalpanam MPCU Union. Religious dignitaries representing all religions, were accommodated on the platform.

Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, emphasised the necessity to repay loans taken under the New Agricultural Credit Scheme, in order to save the good name of North-

COOP SOCIETY FOR BEEDI WORKERS

A Coop Society for Beedi Workers was formed recently at Jaffna. At the inaugural meeting, Mr. P. Govindaswamy, Range Inspector, and Mr. J. M. S. Nevins, Coop Inspector, explained to the members the benefits of Cooperation.

The following were elected office-bearers: Janab A. L. Zaheer (President), Janab S. M. Sanoon (Vice-President), Janab M. M. Ibrahim (Secretary), Janab A. H. M. Yusuf (Asst. Secretary), Janab P. M. Meera Sahib (Treasurer) and Janab A. Thowfeek (Asst. Treasurer). A Committee of 7 was also elected.

ern cooperators.

Apart from Elocution and Singing Contests for students, there were also competitions for societies under the following heads: Best Loan Recoveries; Best Book Maintenance; Best Consumer Depot. The prizes were given away by Mrs. R. Yoganathan. The celebrations concluded with three dramas propagating the doctrines of Cooperation.

The Glory That Was Vanni

Thaniyatha Thaham (Unquenched Thirst)—
An Historical Play by "Karavai Kilan"

When the Portuguese landed in Ceylon, the territory of the Vanniyas stretched from Trincomalee in the East to Mannar in the West. Panamkamam was once the celebrated headquarters of the Vanniya chieftains. Kilakkumoolai South even today boasts of inscriptions in caves which prove beyond doubt that Panamkamam Pattu was one of the earliest settlements of the Vanniyas. According to M. D. Raghavan, the historian, the Vanniyas descended from Agnikulas, one of the great Clans that inhabited South India from time immemorial. Historians in general acknowledge them as the Rajputs of South India. They were a Dravidian Warrior-clan with the Bow (Silai in Tamil) as their ensign. Some names of famous Vanniya Chieftains are remembered by posterity—Nallamapana Vanniyan, Periya Kumarasuriya Vanniyan, Kathirgama Vanniyan, Pandara Vanniyan, Kayla Vanniyan etc. Of these Kayla Vanniyan who ruled over Panamkamam was the most famous. Thomas Van Rhee, the Dutch Governor, wrote, "The Vanni rulers were standing with one foot on the Company's land and the other on the King's territory". C. S. Navaratnam in his 'Vanni and Vanniyas' adds: "They were a constant source of irritation to the Dutch as they had been to the Portuguese. The chiefs would not often pay their annual tribute of elephants and their land rents, and some even would not appear at the annual Durbar when they were summoned by governors. This was especially the case with Kayla Vanniya of Panamkamam who failed to appear before the Dutch Governor for twelve consecutive years". He goes further to say: "When this fearless wealthy chief died in 1678, the Vanniyas appointed a successor without reference to the Dutch authorities". If it is the task of the historian to sift the kernel of fact from the husk of fiction, it is the business of the playwright basing his theme on recorded history to bring to light those facets that in his opinion would appeal to the audience. While South Indian Tamils still cherish the heroism displayed by Kattappomman and Vellaithurai pitted against the might of British imperialism on the march, Ceylon Tamils find their heroes in Sankilian and Pandara Vanniyan, and the Sinhalese in Sardiell and Keppitipola. To these "Karavai Kilan" has added yet another—Kayla Vanniyan of Panamkamam. Whereas the others were all captured, humiliated and put to death, the Dutch could not capture Kayla Vanniyan or his kingdom during his life-time. It was during the reign of Kayla Vanniyan's grand-nephew that Panamkamam eventually went under Dutch rule. "Thaniyatha Thaham", perhaps an exaggerated title to emphasise the freedom-thirst of the Vanni Chief, serves to bring home some of the easily forgotten facts of Ceylon history. That the Dry zone was once the granary of Ceylon is an accepted fact—with Giant's Tank, Vavunikkulam, Pandarakulam etc. crowding the

area. What "Karavai Kilan" achieves is to brilliantly weave into the theme the natural beauty and bounty of the Vanni District, its culture and civilisation, the fame of its ancient sea-port, Mantote, through which, according to the Mahavamsa, Vijaya and his 500 followers got their wives from India "followed by craftsmen and a thousand families of eighteen guilds". There is no doubt that Mantote was one of the ancient international sea-ports famous for sea-borne commerce between the East and West. Some of the articles of trade even adorned the court of King Solomon and were known by their Tamil names like 'Tokai' and 'Akhil'. All the sea-faring nations of the then-known world seem to have used Mantote as the emporium for the bartering of various kinds of merchandise like spices, rice, ginger, ivory, muslin, gems, peacock, pearls etc. (Note Zanzibar and Orizza in Ptolemy's Map, derived from Inchiver (ginger) and Arisi (rice) in Tamil. That the Tamil term for the rice grain (arisi) was adopted into the Greek language and through the Latin (Oryza) has passed into modern European languages (e.g. French 'riz' and English 'rice') is ample testimony to the fame of Mantote as an international port. A Hive of Activity The Western boundary of the Vanni was once a hive of activity. Many abandoned tanks and neglected channels bear testimony to it. Of the many dams in ruins Kurichakulam Tekam on the Kal Aru and another on the Per Aru are outstanding. Some stone pillars mark what was once probably a shrine at Komputtukki between Vidattivu and Iluppaikkadavai. There are traces of ancient roads running from Mantote to Anuradhapura and Jaffna through Kilakkumoolai South. The remains of an ancient bridge are found at Olukkulam. The temple at Kallar 7½ miles from Marichchukkaddai was seen in a tottering state by J. Haffner, a Dutchman who travelled through Vanni on foot. There was a great demand for pearls of Chilapathurai, known by a special name 'Tamaravarnika'. It is these, our ancient heritage and valour, our culture and our civilisation, that "Karavai Kilan" brings into focus. All Ceylonese have reason to be thankful to the author for his outstanding piece of drama based on historical fact. The play is on the whole stage-worthy. The author has made it so with his rich experience in stage-craft. The prose is simple, pure and rich. There is original poetry too which compares favourably with contemporary pieces in Ceylon and India. There is also intrigue, as is to be expected in the lives of heroes, that leaves tragedy and tears in its wake. The story revolves round Kayla Vanniyan, his daughter Komalavalli and citizen-patriot Velnambi. If there is any shortcoming in the play it is the utter lack of humour. "Karavai Kilan" has added yet another feather to his cap. It is hoped that the young author who gave Tamil audiences Sitbaintha Silai (Broken Sculpture) and Athavane Mannippai (Oh Sun Forgive!) earlier will still go forward, without resting on his laurels, to quench the unquenched thirst of Tamil drama audiences in Ceylon. K. PARAMOTHAYAN.

Study Circle Leaders Trained

Eighty two Study Circle Leaders from all over the Island underwent training recently at the School of Cooperation, Polgolla for nearly a week. In his opening address, Mr. R. B. Rajaguru, Principal, School of Cooperation, outlined the aim of the Scheme. He stressed that the leaders should strive to reach perfection; only then could they impart sound knowledge to cooperators. Mr. K. B. Kinigama, ACCD Extension, stated that the Study Circle System was started in 1952 with 40 Leaders. But it was a failure as the selection of the Leaders was not a satisfactory one. Then in 1957 the Study Circle system was re-organised with the assistance of an ILO expert but this too proved futile. In 1959, by a circular sent out by the CCD, Inspectors were required to conduct at least one Study Class in their areas in addition to their normal duties. But this too did not prove successful as Inspectors had to perform their statutory functions. The Study Circle scheme had been revived again because it was felt that the Movement would make good progress if the members are educated. Mr. Kinigama appealed to the Leaders to take a keen interest and make the Study Circle Scheme a success. Study Circle methods, the role of the Leaders and preparation of Lessons were explained to the Leaders. Demonstration classes were also held.

PROFITS HAVE PROGRESSIVELY INCREASED

The gross profits of the Jaffna MPCU Union have progressively increased since 1963 when it stood at Rs.94,450/78. In 1964 it had risen to Rs. 144,133/37. In 1965, the gross profit was Rs. 187,067/83, in 1966 Rs. 208,421/07 and last year Rs. 235,923/71. These figures are taken from the 24th Annual Report. Last year the Union had a turnover of Rs. 12,641,289/73 and made a total net profit of Rs.81,190/70, despite registering losses in 12 of the 14 Depots it runs. The Union has appointed a sub-committee to probe the working of these depots. The Report points out that the Union has suffered heavy losses due to lack of adequate transport. Annually it spends over Rs. 1½ lakhs on the hire of private lorries. The only way of arresting these losses is to replace immediately the three old lorries. Though the Union has so far failed to get a suitable site to put up its own building, it is hopeful of doing so in the near future. The Report states that the Union is planning to set up a pharmacy and also obtain Crown land at Kilinochchi for farming. K. PARAMOTHAYAN.

Cooperative Marketing

Extracts from an entry submitted to the Essay Contest (Open).

An efficient Cooperative Marketing Scheme for Agricultural and Small Industries products is bound to help the farmers and persons engaged in Small Industries. One of the functions of the Multipurpose Cooperative Society is to implement Marketing Schemes. The new credit scheme provides the necessary capital to farmers for raising food crops. Farmers are raising highland crops to realise the benefits of the Govt's Guaranteed Prices. The services rendered by the NDAPC Union to the Jaffna farmers increase year after year. A prosperous countryside is in the making. At present milk and milk products need a Marketing Scheme to safeguard the Dairy farmers. Dairy management is a new occupation to the Jaffna farmer. Milk produced by the farmers needs a market through the Multipurpose Co-op Societies in the villages. The milk gets spoilt after six hours and as such the marketing of milk should be seriously studied. A marketing scheme for milk, by the Jaffna District Coop Dairy Societies Union will induce educated young farmers to take to Dairy farming. The farmers are anxious to take to Dairy farming if Dairy Societies will make payments for milk purchases weekly. This will enable farmers to buy cattle food at low cost. Today we are living in the era of scientific approach to production. Methods adopted by advanced countries in Dairy management, viz. New Zealand, Australia, Denmark and Sweden are available for our study. What we need is expert

advice on this matter. The Jaffna District Cooperative Dairy Societies Union Limited should render this service to member societies. The educated youths of Jaffna can start schemes of production through the Multipurpose Coop Societies. The NDCF will be in a position to advise the unemployed youths to start schemes of production. The Dairy Industry expansion will simultaneously help Agricultural Production. Then farmers will receive more money by selling Agricultural and Industrial Products. An efficient Cooperative Marketing Scheme will benefit the consumer also. Palmyra Products can find markets through Coops. Jaggery production from sweet toddy is the only way for Jaffna to earn money. Jaffna Mangoes and King Yams are in great demand in South Ceylon. Cooperative Economy is the ideal suited for this Agricultural Country. The Cooperative Movement helps the farmers and other producers with credit and marketing facilities. It is up to the youth of Jaffna to utilise the facilities available for creating wealth. Let us follow the examples set by Denmark and Japan in the field of Dairy Products and Textiles. Cooperation is the only way to Economic and Social progress. T. MAILVAGANAM, Secretary, Vali-West Coop Dairy Society Ltd.

BOOK REVIEW

TOWARDS A TOTAL REVOLUTION

by SURESH RAM

(Sarvodaya Pracharalayam, Thanjavur. Rs. 1-50)

Bihar, the historic land of Gautama's enlightenment and more recently the birthplace of Rajendra Prasad and Jayaprakash Narayan, has played a considerable part in the Gandhian freedom struggle. It is perhaps in this setting that we can explain why of the over half-a-lakh Gramdams in India to date, no less than a third are in Bihar and of the few hundred Blockdams almost half are in that State. In fact, Vinobaji is hoping for Bihar-dan in his own life-time!

Towards a Total Revolution is a documentary of Vinoba's Toofan Yatra in Bihar commencing with his 70th birthday in 1965. Suresh Ram who walked with him those three months and more has given us a lively record of that historic pilgrimage. It consists largely of Vinoba's addresses to village audiences, sometimes to other groups and interviewers. They convey a message to far beyond the immediate audience since Vinoba often commented on contemporary events and human problems. With the help of a pure soul like Vinoba, one is helped to clear thinking and abiding values amidst the confusing noises of today. K. NESIAH.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services

Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

COOPERATION—A TECHNIQUE FOR SURVIVAL AND A CODE OF BEHAVIOUR

A description of Man's poverty often resembles some of the moving lines written by the great writers of sea stories such as Shakespeare, Melville, Conrad, and in their stories masts always crashed to the decks and sailors lost their lives despite an effort to remain afloat.

In our own day, most of the time a storm during an air passage means no more than a bump in the plane. The storms are generally as safe as middle class life is safe in the eyes of the poor. But in the great storms of the writers of the past there was no security, ship and crew were victims concentrating absolutely on survival... and this is what poverty is like, the real poverty, the lot of most humanity, in which life appears to come at you as relentlessly as the wind and the waves in those 'old-fashioned' storms. You live so much with desperation, violence and deprivation, that all your energy is absorbed by keeping your family and yourself above the surface of despair. You evolve some technique for survival and a code of behaviour to preserve life... but as an individual you cannot weather the storm for long, and it is at that juncture that you may be lucky to hear of COOPERATION... the results perhaps a better or cheaper house in New York... a newly-dug well in the dryness and desperate effort to scratch a living from the soil of Arabia... a job in a workers' productive society on finding your own craft and skills are no more in demand as an individual... medical services for the old... a bus to take you from the outlying district to the city... all of those, only a few mentioned, the result of applied self-help and cooperative principles.

From the individual to the nation group and from there beyond national borders, fighting poverty is the discovery that wealth can be shared without too much risk, with honour and indeed even with profit. Soon after the Second World War the idea of multilateral help gained ground, newly-independent nations entered the councils of the United Nations and constructive methods of aid, that is disposal of surplus and a new emphasis on multilateral aid, created the "World Food Programme" of the Food and Agricultural Organisation of the United Nations. Whilst it is clear that the United Nations suffers from a built-in weakness which for the most part enables it to act only when the interests of the great powers coincide, or if an issue arises which to by-pass their self-interest, the World Food Programme got well under way, being the child of both the UN, with its deep concern for economic and social development, and the FAO, with its special competence in matters connected with food, assisted by non-governmental bodies like the ICA in their thinking and action.

It is from what was originally a problem of how best to make use of unwanted agricultural surpluses that there has grown a new form of aid for development in the long-interests of all humanity... an

opportunity to make, in the late President Kennedy's words, "food aid a weapon of peace, of creating freedom and a helping hand to people around the world". Poverty can be overcome. We as cooperators are doing our part in the councils of the FAO and in the World Food Programme.

Technical Assistance is needed in trade and related fields, and in promotion of international trade, to accelerate economic development. Technical Assistance service for marketing and trade expansion are the prime concern of the Trade and Development Board of the United Nations, and have been greatly encouraged by the International Cooperative Alliance, not only by urging pursuits of cooperation among cooperators as a principle, but by such activities as the cooperative trade survey in South-East Asia, undertaken in 1966. The constant efforts of the ICA to link seller and buyer, small as yet in their effect but steadily growing in volume, range from consumer interests to insurance, petroleum, housing, banking and farming.

Intensified Efforts

It is not just a haphazard decision that 1968 is the year devoted to intensifying efforts and undertakings by all of us within the UN in the field of human rights. Once free from hunger, Man also has a right to medical services and education; these are the points stressed by the Secretary-General of the United Nations; and cooperatives are acting in all of these fields everywhere. The UN Economic and Social Council also stressed that 1968 will give renewed impetus to the further development and practical implementation of women's rights, a human and noble aim that is part of cooperative life and concern as expressed by the ICA Women Cooperators' Advisory Council.

From Argentina to Zambia the "little man", through the activities of his or her cooperative, is linked as a member of the ICA with the consultative bodies of the United Nations, where matters concerning cooperation are given a voice through the representatives of the world cooperative movement, and the advice given is often incorporated in the legislation of those states which make up the body of the United Nations.

Last year, eighty-eight countries assembled at the World Congress on the Eradication of Illiteracy, organised by UN ESCO. The Congress rightly denounced the shortcomings of a world in which there are a thousand million illiterates or semi literates and it declared that the struggle against an evil of such proportion must be carried on cooperatively by

the whole of mankind. What a scandal in the twentieth century to have nations boasting that 30% of their young people receive higher education, side by side with others in which only 3% of the adult population can read or write! Knowledge is power and as cooperators this has been our strength since the Movement's founding. Cooperative education is a Principle with us; all societies must make provision for their members' and officers' education, both economic and democratic, otherwise a cooperative is not a cooperative... Here lies one great contribution by over 224,000,000 human beings associated in Cooperatives.

Caring for Others

A sense of caring... of caring for others, not for sentimental reasons but armed with the technique of self-help as expressed in cooperation... has redeemed much of the world's poor since the Rochdale Pioneers sold their goods for the first time. But more poor people are added daily through the population explosion of our world... there is no time to sit back! Cooperators stand firm by the validity of their Principles, they girdle the world now, adapting themselves to the changes in technology and management, accepting new patterns for the future, aware always of the need for guidance in matters of principle which stem from the Charter of the Rochdale Pioneers.

There is no need to go down with the ship as mentioned in the introduction, the life belt thrown to the world's poor by the Pioneers of Cooperation has been grasped by people throughout the world. Those who have already reached safe shores by their cooperative efforts must still stand near the shore and help those who are still in the sea of poverty, groping for the same life belt, demanding a helping hand to reach the land and shelter where, in the words of John Milton, "a fairer paradise is found now". Let no one forget ever that cooperation is not Utopia; it was the Rochdale weavers themselves who assured their own success. In adopting cooperation as a technique for survival and a code of behaviour... indebtedness to the far-sighted weavers and their Principles or accepting the course set by the great Raiffeisen—the 150th anniversary of whose birth is celebrated this year—it is to be remembered by our world ICA membership of 224 million people in 61 countries that the ICA, in the words of our President, "can only fulfil its role in promoting Cooperation if the national organisations give their whole-hearted support to their world organisation".

SUMMARY OF ICA STATISTICS

The International Cooperative Alliance now includes affiliated organisations in 61 countries with 612,282 societies and 224,154,011 memberships.

Type of Societies	Number of Societies	Number of Memberships
Consumer	55,911	110,019,429
Agricultural	148,332	33,935,600
Fishery	10,542	1,346,370
Productive and Artisanal	68,167	5,114,879
Building and Housing	28,097	4,928,606

Credit	291,655	62,480,582
Miscellaneous	9,578	6,328,545
	612,282	224,154,011

Total Annual Turnover of Trade... 39,130 Million £ Sterling.
39 Cooperative Banks in 24 Countries have Share Capital and Reserves Amounting to... 351 Million £ Sterling.

70 Cooperative Insurance Societies in 19 Countries have Premium Income for Year Amounting to 489 Million £ Sterling.

Claims Paid in Year Amounting to 227 Million £ Sterling.

ICA MEMBERSHIP OVER THE WORLD

EUROPE		OCEANIA	
Austria	1,996,505	Australia	989,928
Belgium	750,000	New Guinea & Papua	21,544
Bulgaria	2,010,902	New Zealand	1,986
Czechoslovakia	2,159,774		
Denmark	1,986,239		
Eire	125,091		1,013,456
Finland	1,793,704		
France	7,477,781		
German Fed. Republic	3,764,751		
Great Britain	13,745,290		
Greece	552,023		
Hungary	2,426,661		
Iceland	31,074		
Italy	4,581,039		
Malta	850		
Netherlands	387,708		
Norway	557,664		
Poland	7,447,407		
Roumania	8,146,342		
Sweden	2,734,789		
Switzerland	863,681		
USSR	53,600,000		
Yugoslavia	1,506,000		
	118,645,275		
		AMERICA	
		Argentina	373,853
		Brazil	163,000
		Canada	5,215,384
		Chile	48,776
		Colombia	22,089
		Dominica	7,000
		Guyana	22,393
		Jamaica	3,000
		Mexico	467,480
		Puerto Rico	—
		USA	23,152,498
			29,475,473
		AFRICA	
		Burma	1,215,916
		Ceylon	1,801,872
		Cyprus	210,229
		India	48,679,340
		Iran	979,116
		Israel	1,352,214
		Japan	14,967,288
		Jordan	31,114
		Korea	2,242,377
		Malaysia	249,650
		Pakistan	1,545,279
		Philippines	273,000
		Singapore	13,342
			73,560,737

Total ICA World Membership—224,154,011.

DECLARATION OF THE ICA

The International Cooperative Alliance, addressing its Affiliated Organisations comprising over 224 million members in 61 countries, on the occasion of the 46th International Cooperative Day:

- Urges once again all forces for peace throughout the world to strive for world peace and disarmament under an effective system of international control;
- Reaffirms its belief in the work of the United Nations and asks its member organisations to participate in the tasks allotted to regional and international agencies by the United Nations;
- Declares that it is at one with the General Assembly of the United Nations on the twentieth anniversary of the signing of the Universal Declaration of Human Rights; and
- Asks cooperators throughout the world to further all activities aiming at greater recognition and full enjoyment of the fundamental freedom and equality of all individuals

and to campaign for human rights everywhere.

● Reminds all cooperative organisations, which are already making contributions to World Literacy, that in the world as a whole, four out of ten human beings are as yet untouched by literacy, and are thus unable to understand the forces that bring about the achievement of better living for the millions.

● Stresses that UNESCO's efforts to promote literacy will only be carried through by the determined policies of governments, by international action, and by active collaboration of common men and women in all countries; and

● Urges that all cooperative organisations should work together in every practical way at local, regional, national and international levels to help expand international trade, provide technical assistance, and generally support all constructive efforts to promote economic development and increase the standard of living throughout the whole world.

CITY BEAUTIFUL IN INDIA

India's majestic snow-peaked mountains of the Himalayas, bleak and grim expanses of Rajasthan deserts glittering golden yellow at sunset, lustrous greens of the Gangetic plains and tranquil backwaters of Kerala are all picturesque but diverse settings for settlement. Yet, the cities built in such settings, are anything but beautiful. More often, these are man-made junkyards. Unable to achieve an ecological balance or to bear the pressure of urbanization, existing Indian cities, for about 80 million population, are neither an impressive achievement of man's skill nor the highest expression of man's spirit. On the other hand, some of these are the worst examples of degraded human living abounding in human miseries—prolific and pathetic. Not beauty but ugliness, not perfection but crudeness, not affluence but poverty and not happiness but sadness prevails in so many of these cities.

Due to uncontrolled growth, unbridled speculation, ubiquity of slums and frequent breakdown of urban systems, these cities mostly vitiate and stagnate. Living and growing with these absurdities, the people have become quite indifferent to their environment. Because of this indifference, the people react very seldom to shacks and dilapidated buildings, open drains and garbages, stray dogs, cows and beggars or, in general, to the absence of an environment,—rational, purposeful and beautiful.

Graveyards of Souls

Again, due to such ill-shaping of environment, these cities

catch the imagination of millions of people. Emphasizing the need of such consciousness, Louis Sullivan once said: "If the mind feeds on beauty, it will reproduce beauty, if it feeds on filth, it will reproduce filth. The mind will reproduce what it feeds upon". It must therefore be realized that our failing to regard the importance of city beautiful may have gloomy prospects; ugly environment for posterity may bring retribution.

This consciousness of city beautiful can only be effective if there is a design for living which may not only relate man to his environment, meet his basic needs, provide a framework for all his aspirations as well as for all forces and factors which shape the urban environment but also take into consideration the principles which determine the form and pattern of a city. While such design should be flexible enough to incorporate in its framework the impact made by the advancement of technology, it should necessarily have a mosaic of indigenous pattern readily accepted and adopted by common people.

Total Environment

In the context of city beautiful and for any design for living, man's relation to environment is of primary importance. For this relation, man must first realise his importance of being. Only this importance can make him aware of his environment as he shapes it according to his value systems and measures its dimension for the success of his achievements and for progress. Because of this relation,

these dynamics is polarization. Setting into space two diametrically opposite forces, movement and settlement, the polarization has given necessary dimension to a city for its total environment. From the ancient past, manifestation of this polarization is apparent for any concept of a city,—sociologically as the place of living for urban community, economically as the centre of generation for many diverse activities and physically for the basic urban form of nucleation and concentration. An ugly manifestation of polarization has only made a city ugly as is apparent in Calcutta.

Diffusion, on the other hand, results in the decline, decay and blight of a city. With diffusion, a city only becomes dead like an ancient monument. Lutyens' New Delhi is a typical example.

Scientific and technological advancement, in recent years, is accentuating the polariza-

tion and consequently exploding a city in a colossal manner. For many opportunities provided by these advancements, a city is no longer considered as the centre of diverse activities only in its territorial context, it has assumed much larger regional importance and in cases national importance.

Medieval concept of confining the boundaries to a city wall can no longer be valid as the urban explosion resulting from mass transportation and building has given the city much wider dimensions. With the increase of speed in near future to 300 miles per hour, it may be appropriate even now to visualize a number of cities linked as mainly as urban corridor and connecting various parts of a country or continent. Inability to control this explosion with regards to total environment can lead a city to urban disaster and the effort for the city beautiful can thus be lost in confusion

and chaos.

While this accentuation in polarization has thus given a new meaning to urban environment, it has so far failed to reduce the gap between production and consumption. This imbalance has not only given rise to the colossal waste but also created many absurdities as appurtenant to urban catastrophe. A city in a developing country is incapacitated by more demand on consumption with the phenomenal rise in urban population. Thousands migrate to a city but not all can be accommodated in proper dwellings. Consequently there may be as many slum and pavement dwellers in a city like Calcutta as there are people appropriately housed. A bus in the same city with a capacity of 80 passengers carries on average a load of 200 passengers.

Besides the scarcity of food, it is not unusual to find in this

(Continued on page 6)

Farming Coops in the Netherlands— Their Role and Importance

Agriculture is a highly developed industry in the Netherlands. Although the number of people employed in the agricultural sector is still declining—now about 8% of the working population against roughly 45% in 1850—agriculture still makes an important contribution to the Dutch economy. Agriculture is first and foremost an export industry, 27.8% of the country's total exports consisting of agricultural products. About 40% of livestock products is exported (for dairy products alone it is about 40% or one third of the total milk production), the corresponding figures for horticultural and arable crops are 62% and 43% respectively. Yet Holland imports large quantities of bread grains and feed grains (up to about 55% of the total domestic consumption). Large quantities of feed grains are imported because they are the raw materials used in pig and poultry farming, which is extensively practised in the Netherlands.

Ever since the heavy slump in agriculture in the 1880s, Dutch farmers have gone in for cooperative farming to an ever greater extent. What they hoped to achieve by cooperation was to strengthen their market position—which was vulnerable since they are small sellers of often perishable farm products and buyers of small quantities of farm equipment—vis-a-vis their market partners, traders and manufacturers who had a great advantage over farmers because of their better knowledge of markets and greater specialization. The main purpose of setting up cooperatives was therefore to restore the balance of power in the market. Over the years many different kinds of cooperatives have been established. Agricultural credit institutions, such as agricultural cooperative credit societies and banks, have made a valuable contribution to agricultural development, since they were in a much better position than the normal commercial banks to grant farmers the credits they needed to

meet their widely fluctuating capital requirements. The cooperative credit institutions have managed to attract about 40% of all savings. In addition, they furnish capital to various large industrial and commercial cooperatives. It is not only farmers who are members of agricultural cooperative credit societies and this explains why there are many more members than there are independent farmers and horticulturists. Farmers and horticulturists have set up various marketing cooperatives through which they sell their aggregate agricultural output; these organizations sell on behalf of their members fruit and vegetables, pigs and other cattle for slaughter, eggs and poultry, cereals and other arable crops. Other products may be processed by cooperatives before being marketed. Important cooperative industries are the cooperative dairy, sugar, potato starch and strawboard factories and slaughterhouses.

There are also cooperative purchasing centres through which farmers can buy all kinds of equipment and stores for their businesses. Some of the raw and auxiliary materials required by farmers, such as fertilizers, compound feedstuffs, herbicides and pesticides are manufactured by the cooperative purchasing organizations themselves. There is a separate cooperative factory for the production of fertilizers, and various cooperatives in the service sector as well, such as a cooperative for artificial insemination, the joint use of agricultural machinery and equipment; the joint exploitation of storage centres for arable crops, etc.

Nearly All Specialized

Nearly all the co-operatives in Holland are specialized; only the purchasing co-operatives have developed into multi-purpose organizations, for they are becoming increasingly concerned with the selling of arable crops and have acquired interests in cooperative poultry slaughterers, egg marketing societies and cattle

marketing and meat processing cooperatives.

The relative importance of the cooperatives is reflected not only in their membership and share of the market but also in the substantial contribution they have made to the raising of the quality of agricultural and horticultural products by paying higher prices for better qualities, by establishing and promoting control centres for animal feedstuffs and various agricultural products and by setting up their own agricultural research centres, the results of which are passed on to the farming community, together with much valuable information and advice. The cooperatives have done much to widen the outlook and broaden the mind of many farmers, especially of those who are members of a board of some cooperative, in which function they are confronted with problems beyond the immediate confines of their own farm businesses. In view of the fact that our society is becoming ever more complex and cooperatives tend to increase in size, more and more of them are enlisting the services of expert bodies.

All the cooperatives in a certain sector combine to form national organizations some of which act as wholesalers or industrial undertakings on behalf of the cooperatives of the group. Others again may confine their activities to providing services of a non-commercial nature, but most of them combine the two functions. The credit cooperatives are united in two central banks.

The National Cooperative Board promotes the interests of both agricultural cooperatives and consumer cooperatives in the Netherlands. It is a non-commercial organisation which represents these co-operatives in their dealings with government, semi-government bodies and various private organisations. The Board has issued a number of publications in foreign languages on the cooperative movement in the Netherlands; its address is 3, Groenhovenstraat, The Hague.

by BIJIT GHOSH

can have no spectrum of intellectual refinement, cultural richness and social satisfaction, significant for any meaning of city beautiful. As a result, these cities have become, more than often, the graveyards of souls. Limited again by the plethora of absurdities, old cities are seldom proud of their legacy while new badly planned towns promise little hope for posterity.

Can our cities be ever beautiful and provide an environment appropriate for human living? This question becomes all the more pertinent with the growing pressure of urbanization. The gravity of this problem may well be understood if it is realised that 80 towns like Chandigarh need to be built in the next 13 years. It is also certain that the cities will be the environment for living by most of the people in this country in the centuries to follow. In a congress held in September 1967 in Oslo on "Mankind 2000 International" Professor Richard Meier said that nearly 700 million out of a total population of 1,500 million would live in the urban centres of India in the year 2050.

Consciousness of city beautiful should not, therefore, be limited to merely periodic spurt of municipalities to whitewash road curbs, clean verge or plant a few trees but it should necessarily start with the awareness of many basic environmental problems of a city and in this context, to

he becomes aware of the environment changing its matrix from being simple, homogeneous and harmonious to complex, heterogeneous and in cases resilient. He becomes aware of the total environment with not only its physical content but also its social, cultural, economic and intellectual contents. He realizes that his value systems, and correspondingly his standard of living, should be interpreted periodically for different ages, if he is not to be doomed to a morass of stagnation; that this interpretation, both qualitatively and quantitatively will enable him to reshape total environment, particularly the physical environment. He also realizes that the shaping and reshaping of total environment are far more critical in case of physical environment, as it is in the framework of this environment that others take shape.

Urban environment does not only mirror human living but also the aspirations of all people living in a city. As the shaping of this environment is conditioned by the dynamics consequent to urban growth, city beautiful can only be meaningful if these are controlled in the framework of a physical environment to make it comprehensive, pragmatic and rational for all purposes. Man must be able to take a better and fuller control of such environment.

Polarization

Most important aspect of

City Beautiful in India

(Continued from page 5)

city that water and electric supplies are insufficient, sewerage and surface drainage systems are ineffective while facilities like telephones are hardly available. Because of unhygienic conditions, dilapidation and obsolescence and also due to abounding human misery, ugliness in such environment can only proliferate.

Scientific and technological advancements, in recent years, and consequent accentuation on polarization have built up a tremendous pressure for development and, in this wake, the need of conservation for many Indian cities has been ignored. Instead of accelerating, this has actually retarded the development process because of ecological imbalance.

In addition, the legacy of value systems for a traditional continuity in the context of conservation is largely forgotten. As a result, the cities in India built in this century have queer assorted character without the mind or appearance of anything Indian. And some of them are positively ugly. Post-independence development in New Delhi is a typical example.

Time and Place

For any traditional continuity or prospective posterity, time adds fourth dimension to a city. A city is often an open book for religious exuberance, political success, cultural climax, sociological heterogeneity, economic diversity and physical propensity and each in turn and in course of time has made a city beautiful. This is true not only for Indian cities but also for other cities in the rest of the world. Thus time becomes an important factor in determining the forces which not only contribute to the mosaic of indigenous pattern but also call for a change in total environment because of assimilation and synthesis, scientific and technological advancement. So the urban environment changes and accordingly the concept of city beautiful changes with the passage of time.

Similarly important is place. Variation of local and regional characteristics,—demographic, ethnic, economic, physiographic, climatic etc., is apparent from place to place. To what extent the texture of a city is imbued with this variant determines its harmony for city beautiful. If there is no such variation, even for the use of building material, a city is the same, brick over brick, wherever it may be located. Many of the city extension schemes carried out by the Public Works Department of either the Union or any State Government can be cited as typi-

cal examples.

New Delhi built in 1911-32 is the last city which is an edifice of imperial rule. After this, cities in India have not been built to reflect the ego of a ruler,—his supremacy over those who are ruled. Not only functional characteristics but also the shift in design approach from nodality of monumental buildings to the planning of activity-bound spaces make this shift apparent in all recent building of city. That a city is now built for a community is emphasized by its vitality pulsating with activities. Besides the diversity of activities, an essential prerequisite of a democratic city is social satisfaction of living. This can only be achieved by providing opportunities of human living to all—man or woman, aged or young, rich or poor and sophisticated or crude.

Absurdities leading a city to confusion and chaos and thus making it ugly are largely due to many of our own failings to provide these opportunities,—design not merely for sophisticated living but also for crude living and plan a city not merely by decision but also to accept those forces which make planning by compulsion imperative. For 30,000 pavement dwellers in Calcutta living has become a matter of "do or die"; they cannot possibly wait for the implementation of many ambitious schemes proposed by the Calcutta Metropolitan Planning Organisation or possibly tolerate complete inaction by Calcutta Municipal Corporation even to provide minimum utilities and services. A mud house and not a two roomed apartment equipped with bath and toilet can at least give them the status of human living. But most of us are reluctant to accept that a mud house can co-exist with the skyscrapers in a metropolitan city. We fail to realize that a mud house, designed properly and sited in adequate setting can be as beautiful as those architecturally glorified high-rise super blocks of apartment. Because of these dynamics and to relate part to the whole, for any city beautiful total design based on a concept is imperative.

Examples of City Beautiful

Yet, despite current confusions India always had the tradition of glorious architecture. It is glorious for its continuity, richness, synthesis and assimilation, achieved over centuries. But, sadly, this is not so with city planning as one finds retrospectively that there had never been a long period of political stability to start a big scale city building.

(To be Continued)

THE KURAL AND ITS CONCEPT OF EDUCATION

The literature of any country, written in any language, is "the expression in memorable poetry and prose, of the life and character of the people." Tamil literature is no exception to this rule. We find many works which have withstood the challenge of time and still flourish. The Kural is one of those masterpieces of Tamil literature and contains some of the highest and purest expressions of human thought, found in any language. Its teachings are so popular that it has been translated into most of the languages of the world, coming behind only to the Bible, the Koran and Das Kapital in the number of translations. From the earliest days up to now Kural has been one of the most-quoted literary works in Tamil. It has been considered for centuries as "the ethical bible of the Tamil people." Its teachings are so widely accepted that it has transcended the limits of the land of its origin and has become the property of not merely the Tamils, but of the world. They are not restricted to a particular race or creed. It is this nature of the Kural which makes it acceptable to every being in any part of the globe.

An Ethical Work

It is not a religious treatise but an ethical work dealing with the conduct and character of society. Even though the

While dealing with such diverse topics, yet the poet maintains the exquisite beauty of poetry. The book owes a great deal of its popularity to its exquisite poetic form. It is aptly described as "an apple of gold in a network of silver."

It is a matter for regret that, in spite of all the research that has been made, it is still not possible to fix the date of the Kural with definite accuracy. So many theories have been put forward about its date that it is not easy to arrive at a conclusion. There are scholars who date the Kural as far back as the first century A. D. if not earlier. At the same time there is another school of thought which refutes this claim and states that the Kural was composed during the post-sangam period of Tamil literature i.e. between the third and the seventh centuries A. D. It is impossible, and not essential for our purpose, to go into all the details regarding the date of the work in this short article. It is enough to note that the Kural was most probably composed during the period 1—500 A. D. The style and subject matter of the work makes it quite clear that it must have preceded the age of the 'Saiva Nayanars' and 'Vaishnava Alvars' known as the age of sectarian revival which began in the seventh century A. D.

Before analysing the educational thought as reflected in

by V. ARUMUGAM

Dept. of Education, University of Ceylon.

book was written during an early period, the teachings still hold good and can be applied as effectively as any modern thought in any field. The name Kural is derived from the type of verse used in its composition. It is composed in the couplet form which was most probably chosen for its brevity and clarity. These couplets are models of "terseness and vividness", expressing briefly and concisely the truth they seek to convey. The ideas put forward are so profound in their magnitude that the work is described as "a semi-perforated mustard seed, into which the poet has poured the contents of the seven seas." The entire book is made up of 1330 couplets divided into 133 chapters, each chapter containing ten verses. In addition, the book is divided into three parts—Righteousness (அறம்) Wealth (பொருள்) and Love (காமம்). The first part has two sections dealing with the life of the house holder (இல்லறவியல்) and the life of an ascetic (துறவறவியல்). Here the poet deals with the various aspects of life and the precepts which one has to follow in leading an exemplary life. In the second part are included teachings on the organisation and rule of society, and the political, economic and social foundations of society. This includes three sections—the Prince (அரசியல்), the members of the Body Politic (அங்கவியல்), and Miscellaneous (ஒழிபியல்). The third part dealing with love is again subdivided into two sections—secret marriage (களவியல்) and chastity (கற்பியல்).

the book it is worthwhile to note briefly the nature and character of the man to whom the authorship of the book is ascribed. Valluvar, is the name by which he is known to us. The prefix 'Thiru' denoting greatness is affixed to the name in view of the great esteem he was held in. Due to the lack of definite knowledge of his name he was referred to by the name of the caste into which he is supposed to have been born. Valluvar is the name denoting a person belonging to a caste of drum-beaters who performed the task of announcing the royal decrees. There are many stories about his birth and life. The story goes that he was born at Mylapore to a brahmin (Bagavan) and a so-called low-caste woman (Athi). He is supposed to have married a 'Vellala' woman named Vasuki. There are many stories about their married life aimed at depicting the chastity and loyalty of the wife. There is even a poem, ascribed to Valluvar, wherein her virtues are extolled in glowing terms. Whatever his birth be, Valluvar was able to rise above all the petty differences of caste and creed and produce a book of high moral values. His teachings are universal, and embody everything that is good in human life so much so that he is claimed as one of theirs by almost every religion associated with India. It is impossible to confine him to any particular sect. He preached a belief in the oneness of religion and God. It embraces all the good aspects in every religion thereby opening the way for the rival claims. The

only thing that can be safely said is that he was a man of high moral and ethical values, an essentially human soul, and in daily touch with the ordinary things of life.

Education is dealt with mainly in four chapters included in the second part of the book—the one on wealth. But these are not the only places where Valluvar makes reference to learning. For example, there are references to education and true knowledge in the chapters on "In praise of the Lord" (ch. 1) and "Realisation of the Truth" (ch. 36). But it is in the four chapters on "Learning," "The neglect of learning," "Oral Instructions," and "Knowledge" (ch. 40-43) that the subject is dealt with at some length. Here we are able to see the type of education considered as the most suitable by the sage. Even though education is treated here in the light of its specific importance to the Ruler, the poet does not confine himself, nor does he address his remarks, only to the Prince. They are made in a broad manner so that they are equally applicable to the common man. From a perusal of these chapters we are able to get at least a glimpse of the importance, the aims, contents, and methods of education which Valluvar had in mind.

The Crown

The importance of education is stressed by the author to a very great extent. He does this by showing the greatness of the learned as well as the harms of being illiterate. From a purely materialistic point of view, wealth is often regarded as the gateway to power, prosperity and fame. But for Valluvar education is the only treasure that can never be destroyed or found wanting. In comparison to this all other worldly possessions fade into insignificance (40:10). The same theme is emphasised when the poet says in reference to "Oral Instruction".

"The most precious of treasures is the treasure of the ear, verily it is the crown of all kinds of wealth," (42:1)

According to Indian philosophy of life the soul does not cease to exist with death. There is rebirth after that and most of the writings stress the need for good deeds as a safeguard against the possibility of a low birth in the next one. Valluvar goes even further when he says that the learning which a man acquires in this birth will exalt him even in his seventh reincarnation. A man of learning is respected not only in the place of his birth but anywhere and everywhere he goes. He is not merely the citizen of a particular kingdom or country, but of the world at large. When the poet says "Everywhere is his home to the learned man, and everywhere his native land" (40:7) this idea is brought out lucidly. This reminds us of the philosophy expressed in "Purananooru" a Tamil work belonging to the Sangam period of Tamil literature where it says "All the world is our country and all are our kinsmen." A learned man feels at home wherever he goes because he

(Continued on page 7)

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa
T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

The Kural and its Concept of Education

(Continued from page 6)

is respected and honoured by all. Human birth is one which should be made the best use of. Those humans who are not learned are of no use. Their life is just a nominal one which is of no worth. The author brings this out very forcibly by the use of an apt simile.

"Unlettered men are like alkaline soil

Their existence is worthless and nominal." (41:6)

The alkaline soil is completely barren and is of no use for cultivation. Whatever one tries to plant there will not bear fruit. Similarly, the existence of a human being who is not educated is just a nominal one.

Even the eyes are brought in when the poet emphasises the importance of learning. The eyes of the illiterate are but two sore spots. Only the literate can be said to possess eyes (40:3). A man should be able to understand the true significance of things he comes across. For this it is not enough if he has mere eyesight. On the contrary, he needs a discerning sight which he cannot acquire in any other way than by learning. That is why the poet says that the eyes of the illiterate are nothing but sore spots for they are of no use without learning.

The objective of education for Valluvar is the inculcation of lofty moral values. Throughout the book we find moral values being extolled. It is not enough if one learns. Whatever one learns must be learnt thoroughly and should be put into practice. Here we are able to see a certain amount of pragmatism. The poet has no use for mere theoretical knowledge which is just stored-up in some corner of the mind. It should be of use and the use which he has in mind is the one which will help all humans to lead a correct and ethical life. The Kural says 'Acquire a sound knowledge of things that should be learnt, and then act accordingly.' (40:1). This is further emphasised in the second verse of the chapter on "Knowledge" (ch. 43).

Education does not stop with that. It should also cultivate in the individual good, gentlemanly habits. A learned man will be always considerate of the others and be humble in his dealings with his fellow human beings. For one to achieve such a cultured frame of mind, he must have a deep and profound education. By listening to the expositions of learned men one develops humility of self which is not to be found in mere learning (42:9). The true mark of a learned man lies in the way of approach towards others. In this we can see a parallel with the Graeco-Roman concept of education where it was considered as an instrument for building up good, gentlemanly habits.

Like the Grandeur of Clay Images

The purpose of education does not stop with this. It should also enable the individual to live in society as a useful member of that society. Speaking of knowledge, Valluvar says "The man of true

knowledge understands how the world moves, and moves accordingly" (43:6). If an individual does not have the ability to understand the ways of the world and adjust himself to suit it he will be a misfit in society. This is known as education for citizenship and is one of the most important social aspects of education. Learning should also make one's mind penetrating, lofty, and rich with information. In the seventh couplet of the chapter on "Neglect of Learning" the poet states that "the size and personality of a man who is externally grand but has not an intellect improved by learning is like the grandeur of large clay images made beautiful with coloured paste." This is in keeping with the theory of the training of the mind.

But the ultimate objective of education according to the Kural is the realisation of the Lord. The Kural asks "Of what avail is all thy learning if thou worship not the holy feet of Him of the perfect intelligence?" (1:2). This religious aspect of education is emphasised by almost every oriental writing. This is also reflected in the educational philosophy of Mahatma Gandhi according to whom the highest aim of education is a knowledge of God and self-realisation.

When we consider the contents of education we find that Valluvar advocates the study of "numbers" and "letters". The reference to "numbers" and "letters" comes in the second verse of the chapter on "Learning" (Ch. 40). The couplet says "'numbers' and 'letters' are like two eyes to human life". These two were obviously the base on which the educational structure was built up. Here we see a parallel with the modern theory that "language and mathematics are the two essential instruments which form the basis of all education". Language is of use in communicating with one another and in understanding the thoughts handed down by our fore-fathers. Mathematics is needed "for performing quick, far-reaching, and fruitful operations on the world around". There is also the interpretation that "numbers" include all the sciences and "letters" the arts. It is interesting to note the simile which the poet uses to denote the importance of the subjects. They are compared to the eyes. Just as the eyes are of prime importance to man so are the subjects. In this context an interpretation given to the said couplet by Mr. C. Rajagopalachari, the eminent Tamil scholar, is very enlightening. He interprets the term "human life" (வாழும் உயிர்) as expressing the universality of the need for literacy.

The learning envisaged was so broad and deep that it was described as one that gives "penetrating, lofty and rich knowledge". It is also described as knowledge which gives one prior knowledge of what is to befall later on (43:7, 9). This can be taken as reflecting the wide knowledge gained in worldly affairs. Only one versed in worldly wisdom will be able to safeguard him-

self from unforeseen perils that might befall him. Yet, one is also tempted to conjecture whether this reference could be interpreted as implying the study of subjects like astrology.

A Staff to Lean Upon

The methods of transmitting knowledge were two-fold— Learning (கல்வி) and Oral Instruction (கேள்வி). The first one is the system where one acquires knowledge by study. In the second one, knowledge is acquired by listening to the teachings and expositions of learned men. This was a major aspect of education in the early Tamil society. Together these two express the complete accomplishment of a learned man. Learning must be a thorough one (40:1). Even if one is not learned, he could gain some knowledge if he listens to the expositions of the learned. It is described as "a staff to lean upon when beset with weakness" (42:4).

The main emphasis is on deep and penetrating study. "Study brings knowledge in proportion to the labour bestowed, even as water oozes into the sand-pit in the riverbed in the measure of the digging" (40:6). The author stresses the importance of the ability to distinguish between the true and the false in one's quest of knowledge. This is made clear in the fifth verse of the chapter on "The realisation of the truth" (ch. 36) and the third verse of the chapter on "Knowledge" (ch. 43).

Though Valluvar does not specifically state so, we have to infer from his references that the "Guru Sishya" tradition was followed in imparting knowledge. This was the tradition which was in vogue in ancient times and the references in the Kural strengthen this belief. The very fact that oral instruction was accepted as a part of education shows that the students gained knowledge by listening to learned men. In the chapter on "Learning" the Kural says:

"The seeker of knowledge must stand before the learned even as a man in want stands before the rich giver, eager and trembling. He who is proud and does not care to undergo this must remain ignorant and is doomed to inferiority in life" (40:5).

This is a reflection of the "Guru Sishya" tradition in which the student humiliates himself in the presence of the teacher. This tradition flourished for a long time in the Tamil country, even after the advent of the Western mode of learning.

The education thus acquired gives a man pride of place in society. The contrast between the learned and an illiterate man is very sharp. The learned man, though he might not have worldly wealth, possesses everything for the sharp intellect will be an instrument which could give him wealth and fame. As other things can be acquired if one has the intellect, a discriminating mind is the greatest of possessions (43:10). The illiterate, though he might have wealth, actually has nothing for wealth is something which is very unstable. In addition he might not be

able to protect his wealth. Further, education gives a man social recognition. In a caste conscious society, the Kural goes on to state "The unlettered though born in a higher social class are inferior in status to those who though born low have acquired learning" (41:9). Here we see education shown performing the function of social mobility. Learning gives greater honour and status than caste.

In keeping with its tradition of lofty ideals, the Kural formulates an ideal concept of education. As Albert Schweitzer pointed out, the philosophy of life enunciated by the

Kural is a positive one. Though it is not possible to translate all the ideals of Valluvar in terms of modern educational thought, yet we cannot but wonder at the enlightened theory he had on the aims and functions of education. Though formulated approximately fifteen centuries ago they hold good even now. It is such ever-green ideals which make the Kural a book of everlasting value. As long as men love virtue and esteem goodness, the Kural will "be treasured as one of the literary and ethical masterpieces of the world".

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS
Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS
(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.
(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.
(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS
From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING
Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 10% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches :
Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office :
59, MAIN STREET, JAFFNA.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,
10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are :—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.
" " Ceylon Petroleum Corporation.
" " People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.
Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.
Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.
Phone 28 Eravur.

Allow Existing Societies to Carry On, Say Delegates

Allow existing registered textile societies to carry on as they are, without interfering in their working as independent units.

This was the opinion of the delegates present at the conference convened to consider the registration of Handloom Weaving Centres. They also suggested that the large primary should not be registered.

The majority of the delegates also stated that the suggestion to attach the new centres to the MPCS of the area was not feasible and would not be helpful to the workers. However it was pointed out that if the workers in the new centres and the members of the MPCS agreed that the MPCS should take over the new centres, action could be pursued on those lines.

The delegates suggested that the existing registered societies be permitted to enlarge

their area of operation embracing the adjoining villages so that the new Centres in these villages could be absorbed. However, they did not want this to be insisted upon: the decision to enlarge the area of operation should be left to the members. They welcomed the formation of new societies for the new Centres provided they did not fall into any of the above categories.

Mr. David de Silva ACCD (R.D. & S.I.), addressing the delegates, said if there were larger, stronger societies, they could not only cut down overhead expenses but also embark on more ambitious schemes. It had been suggested that for a society to be economically viable, it should have 150 looms, with 15 centres. But there was no hard-and-fast rule about this. It was for members to decide how big the unit and the area of operation should be.

Business Efficiency Not the Only Criterion

Cooperative principles should not be sacrificed for the sake of business efficiency, said Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, inaugurating the Seminar of the Vali West MPCS Union. He said that there was now a tendency to pay greater attention to economic viability than to cooperative aspects. The stress was on concentration: larger but fewer societies. In Denmark and other countries, societies were being amalgamated to form larger units. While conceding that this would lead to greater economic viability, Mr. Rajaratnam said that it would not suit Ceylonese conditions.

Dr. K. Gengatharampillai, President, welcoming the delegates said that Cooperation had played and was playing an important role in national development.

Development Plans

Every cooperative, stressed Mr. J. M. Sabaratnam, Addl. Govt. Agent, should draw up a plan of development geared to the needs of the area. Only then could they serve the community well. Pointing out that the Government had entrusted the Movement with heavy responsibilities, he said it was therefore vitally necessary that societies function efficiently. He warned that unless loans taken under the New Agricultural Credit Scheme were repaid, the Bank would refuse to give cultivation loans next time.

Mr. P. Coomaraswamy, AC CD Jaffna West, suggested that Seminars should be held in each village so that cooperative education could become widespread; this would also help to eliminate many problems.

Mere theoretical knowledge, said Mr. K. S. Ponnuthurai SAC (NR), would be a sterile thing unless members applied it to their societies, and lived according to the principles they had learnt. He stressed that no progress was possible except through Cooperation. He appealed to Committee members of societies to visit the homes of defaulters and

persuade them to repay their loans. He also suggested that, wherever possible, societies pay an incentive bonus to employees.

Mr. A. Sivasithamparam, ACAS, said that they should not rest content with talking about principles but, more important, put them into action. He advised societies to go all out to recover loans. They should also do their best to increase production by providing enough fertilisers, weedicides and insecticides.

Self-Supporting

Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President, NDCF, stressed that every cooperative institution should become self-supporting by building up its Savings Schemes. If this had been done earlier, with societies serving as rural banks, they could have saved lakhs of rupees and would not have had to depend on outside help. Every society should fix annual targets for Savings, turnover etc.

He suggested that societies should set up Development Committees to draw up Development projects for the area. He pointed out that lack of proper understanding and coordination had led to a 'them' and 'us' feeling in the cooperative sector. They should take immediate steps to eradicate this.

Mr. K. Nesiiah said that a social philosophy was necessary for the development of a nation. For instance, the Ceylon Cooperative Movement had suffered because of a lack of a coherent philosophy: it was a scissors and paste job. Dwelling on the parallels between the Declaration of Human Rights and Cooperative Principles, he said both were closely inter-connected. Instead of people voting their representatives to Parliament directly once in every 5 years (mere arithmetical democracy) he said it would be more in keeping with the democratic process if they adopted the procedure followed in forming secondary societies which consisted of delegates from

Society to Embark on New Venture

The Jaffna Malayalam Tobacco Coop. Sales Society Ltd. which was languishing after the Malayalam Tobacco trade was stopped, is to get a fresh lease of life. The Society now proposes to undertake the manufacture of beedies. Already it has received 5000 lbs. of wrapper leaves from the All Ceylon Beedi Manufacturers' Association, and will begin production shortly.

At a Special General Meeting of the Society held recently, the President, Mr. R. C. S. Cooke, pointed out that this new venture would not only give new life to the society but also help the beedi tobacco growers of the region. He said that the Society was prepared to employ the children of members to wrap beedies, provided they had experience. Later on when business expanded, the society proposed to hold demonstration classes to train people in beedi wrapping.

Mr. V. Canagasabai ACCD Jaffna East, said it was gratifying to note that members were taking an interest in the welfare of the society. He was confident that the new venture would flourish.

The members unanimously endorsed the decision to undertake beedi manufacture and also passed the MCL of Rs. 1 lakh. A proposal to change the name of the Society was put off for further consideration.

CELEBRATIONS AT ERLALAI

Erlalai celebrated Coop Day on a grand scale. Mr. S. Sinnathurai presided over the celebrations.

Mr. V. R. Murugesu, President, Erlalai South Coop Credit Union explained how the movement had helped to uplift the farmer.

Mr. M. Subramaniam, Coop Inspector, stressed the need for Savings Schemes. Multi-purpose societies should be in a position to grant loans to members from their own funds, without having to depend on outside help, he said.

The celebrations concluded with the staging of a drama based on Cooperation.

POSITION HAS IMPROVED

The Islands MPCS Union which suffered a loss of Rs. 24,472/65 last year, has made a net profit of Rs. 786/53 this time, despite a fall in the turnover owing to the scarcity of consumer goods.

The 23rd Annual Report of the Union states that it's hoping to set up a power-loom unit soon.

Mr. P. Kathiravelu, J.P., U.M. was re-elected President of the Islands MPCS Union, and Mr. V. Subramaniam was elected Vice-President.

primary societies. This structural change would make political bodies incarnations of the community. He stressed that cooperatives should take an active interest in the general development of their areas.

Cooperation Older Than The Cooperative Movement

Cooperation is older than the Cooperative Movement, observed Mr. N. Coomaraswamy, President, Thinevelly MPCS, speaking at the Cooperative Day celebrations held under the patronage of the Jaffna MPCS Union.

He went on to say that Cooperation was not something new to them; though the name was new to them, they had known its substance from ancient times. This cooperative spirit was evident in every aspect of life in the village: weddings, funerals, farming etc. Thus it could be said without exaggeration that Cooperation was in the very blood of the Jaffna man.

Explaining the symbolism of the rainbow flag, Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President NDCF, said that it signified unity in diversity and *vice-versa*. He added that it was because Thinevelly had a cooperative background that the Thinevelly MPCS was doing so well, and served the needs of the people of the area.

Quoting Gandhiji's dictum that Socialism could begin only with the first socialist, Mr. K. Nesiiah remarked that similarly Cooperation could only develop in an area where there were genuine cooperators.

Not Kept Pace

He pointed out that Ceylon had not kept pace with the rapid changes—social, economic and technological—of the 20th century. Both at national and village level, there were deep cleavages and divisions. What existed now was a voting democracy, not a participating democracy. He wanted a genuine people's government—*janasakthi* not *rajsakthi*. Only then would it be genuine democratic socialism.

He stressed that Cooperation was the ideal instrument for making the community more of a community: at village, regional, national and international levels. Empha-

sising the need for a plan of development for the area, he said that the Cooperative Movement should have wider perspectives than those of mere business. It should have as its aim the realisation of human dignity.

Mr. V. Canagasabai ACCD Jaffna East, appealed to the members to be prepared to make any sacrifice for their society. Everyone should feel that the society was his and should regard Cooperation as a way of life. They should realise that in unity lay strength.

The Best Way

Mr. K. Paramothayan, Principal, Cooperative Training School, Jaffna, said that while one could look at society from different angles, perhaps the best way of tracing the evolution of society and social ideals was through poets' eyes. Poets, as it were, mirrored this evolution. It was remarkable how the same ideals were expressed at different times by different poets: it was this consistency of vision which united poets of different lands. As examples, he cited John Donne's *No Man Is an Island* and the Sangam poet's assertion *All the world's my home and all men my kinsmen*. Referring to Edwin Markham's *The Man With The Hoe*, he said that Bharathi's *Karumputh Thottathinile* struck a similar chord. Both these poets had spotlighted the plight of the dispossessed and the social misery that was rampant.

The problem that faced society today was how to eradicate these diseases. That was where Cooperation came in. It was the only answer to the problems facing society today, because it was based on the concepts of human freedom and dignity. Only through Cooperation could we bring about a radical change in society, completely eliminating social inequalities.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,
Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries,
Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the
COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

SOUTH YALPANAM MPCS UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone: 8.

T'gram: "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and
Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon
Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand
Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

மலையாளப் புகையிலைச் சங்கத்திற்குப் புத்துயிரளிக்கப்படும்!

மலையாளப் புகையிலை சுற்றுமதி நிறுத்தப்பட்டதால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணம் மலையாளப் புகையிலை ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கத்திற்கு புத்துயிரளிக்கப்பட இருக்கின்றது.

இப்போது வகுக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தின்படி இச்சங்கம் பீடிகைத்தொழிலில் 5000 இரூபத்தல் காப்பிலை இச்சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனையடுத்து இச்சங்கம் பீடிப்புகையிலையைக் கொள்வனவு செய்ய இருக்கின்றது.

அணிமையில் இச்சங்கத்தினால் கூட்டப்பட்ட விசேட பொதுக்கூட்டத்தில் தலைமை தாங்கிப் பேசிய திரு. R.C.S. குக், இந்த உத்தேசத்திட்டம் சங்கத்திற்குப் புத்துயிரளிக்கும் என தான் திடமாக நம்புவதாகக் குறிப்பிட்டார். இதன் மூலமாக புகையிலை உற்பத்தியாளர் அதிக நன்மை பெறும்

வார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்.

மேலும் அவர் பேசுகையில் அங்கத்தவர்களின் பிள்ளைகள் யாராவது பீடிகைத்தொழிலில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களைச் சங்கம் வேலைக்கமர்த்தும் என உறுதியளித்தார்.

அடுத்துப் பேசிய யாழ்கிழக்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனகசபை, "இப்புதிய முயற்சி சங்கத்திற்கு நன்மை பயக்கும்

யாழ்ப்பாணம், 15-7-1968

என்பதில் ஐயமில்லை" என்பதும் குறிப்பிட்டார்.

பீடிகைத்தொழிலில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் எனவும், சங்கம் யாழ்ப்பாணம் ஐக்கியமாகாண வங்கியிலிருந்து 1 லட்சம் ரூபாவிற்கு மேற்படாது கடன் பெறலாம் என

வும் கூட்டத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சங்கத்தின் பெயரை யாழ்ப்பாணப் புகையிலை விற்பனவுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் என மாற்றியமைப்பது பற்றி பின்பு ஆலோசிக்கப்படும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கூட்டுறவும் நாடும்

பத்திரிகைகளில் தினசரி வெளியாகும் செய்திகளிலிருந்தும், அவைகள் தீட்டும் தலைவங்கங்களிலிருந்தும் எமது நாடு இன்று எவ்வளவு தூரம் பிளவுபட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நன்குணரலாம். அவப்பேரக சில பத்திரிகைகள் இப்பிளவிற்கு மேலும் தூபமிட்டுவருவதைப் பார்க்கும் போது எமது மனம் மிகவும் வேதனைப்படுகின்றது.

முன்பொரு காலத்தில் கிராமங்களிலே அமைதியும், ஒற்றுமையும் நிலவின. ஆனால் இன்றே கட்சி அரசியல் புகுந்து கிராமங்களைப் போர்க்களங்களாக மாற்றிவிட்டது.

இந்நிலையில், மக்கள் ஒருவரோடொருவர் அன்பால் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு பூரண சமுதாயம் உருவாக வேண்டுமேயானால் அது கூட்டுறவு இயக்கத்தினாலே தான் சாத்தியமாகும். இந்த இயக்கமூலம் கிராமங்களில் மட்டுமல்ல, சகல பிரதேசங்களிலும், நாடு முழுவதிலும் ஓர் உண்மையான சமுதாயத்தினை உருவாக்கலாம். கூட்டுறவு இயக்கம் சர்வதேச இயக்கமாக இருப்பதால் அதன் மூலம் ஓர் உலகச் சமுதாயமே இன்று உருவாகி வருகின்றது.

எனவே, இன்று பிளவுபட்டிருக்கும் எமது நாட்டை ஒன்றுபடுத்தி உண்மையான மக்களாட்சியை நாம் நிறுவ விரும்புவோமேயானால் அதனை கூட்டுறவு இயக்க மூலமே செய்ய முடியும். எடுத்துக்காட்டாக சில பகுதிகளிலே உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சாதிமத பேதமின்றி எல்லா மக்களையும் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. இத்தகைய சங்கங்களிலே மக்கள் ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்து கொள்வதற்கும், தமது கருத்துக்களை அமைதியான முறையிலே பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் முடியும். இச்சங்கங்கள் ஏகமனதான முடிவுகளுக்கு வந்தால் அவைகளை உண்மையில் சமுதாயத்தின் அவதாரங்கள் என்று சொல்லலாம். இத்தகைய சூழ்நிலையில், ஐவரின் வாக்கு ஆண்டவரின் வாக்கு எனும் கூற்று பொருந்தும். நாம் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளைச் செவ்வனே கடைப்பிடித்தால் ஆரம்பச் சங்கங்களின் பேராளர்களை உள்ளடக்கிய உயர்தரச் சங்கங்கள் ஒரு பெரும் பகுதியில் வாழும் சமுதாயத்தின் அவதாரங்களாகத் திகழலாம். இவ்வயர்தரச் சங்கங்கள் விசேட நோக்கங்களுக்காக திறமையும், அனுபவமும் மிக்கவர்களை உபகுழுக்களுக்கு நியமிக்கும் பொழுது அதனைச் சமூகத்தின் சார்பிலேயே செய்கின்றன. இக்கோணத்திலிருந்து நோக்கும் பொழுது கூட்டுறவு இயக்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களைப் போன்று குடியாட்சியின் வெளிப்பாடு என்பது தெளிவாகும். தத்தமது பகுதிகளுக்கான அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுப்பதும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடமையாகும். இன்றைய நிலையில் கூட்டுறவு இயக்கம் இத்தகைய திட்டமில்லாது இயங்குவது திசையறி கருவியில்லாத கப்பல் கடலில் தடுமாறிச் செல்வது போலாகும். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அமைப்பினையும், கடமைகளையும் விரிவு படுத்துவதன் மூலம் நாம் எமது நாட்டினை ஒன்றுபடுத்தி அதன் மேம்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கலாம் என்பது திண்ணம்.

யாழ்ப்பாணம் மலையாளப் புகையிலை ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம்

ஷே சங்கத்திற்கு அனுபவம் வாய்ந்த பீடித் தயாரிப்பாளர்கள் தேவை. சேரவிரும்புவோர் சங்க முகாமையாளருடன் 31-7-68 க்கு முன் நேர்முகமாகத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

றைக்கிளமேசன் ஸ்டூட் ஆ. நடராசா
யாழ்ப்பாணம் முகாமையாளர்

கூட்டுறவு நெருப்பைப் போன்றது!

கூட்டுறவு நெருப்பைப் போன்றது. நெருப்பில்லாமல் மனிதன் வாழ முடியாது. அதுபோல் கூட்டுறவு இல்லாமல் மனித இனம் வாழ இயலாது. ஆனால் நெருப்பை நாம் கவனமாகவும் நிதானமாகவும் உபயோகிப்பது போல கூட்டுறவையும் மேற்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிடில் நெருப்பு சுட்டெரித்து உலகத்தையே நாசமாக்கி விடுவதுபோல் கூட்டுறவும் செய்துவிடும்" இவ்வாறு சிரேஷ்ட உதவி கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. K.S. பொன்னுத்துரை வலுவியாவில் நடைபெற்ற கூட்டுறவுத்தின விழாவில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

"கூட்டுறவுத்தினம் உலகத்தவர் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு பெருநாளாகும். கூட்டுறவாளர்கள் இத்தினத்தில் ஒருங்கு சேர்ந்து எதிர்காலத்தில் தாம் ஆற்றவேண்டிய பணிகளையிட்டுத் திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும்" என அடுத்துப் பேசிய மூல் லைத்திவு ஐக்கிய மேற்பார்

சமயத்திருநாட்களைப்போல் கொண்டாடவும்

தீவுப்பகுதி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ஆதரவில் புங்குடு தீவு ஸ்ரீகணேச வித்தியாசாஸையில் கூட்டுறவுத் தினவிழா கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவிற்கு திரு. க. செல்வத்துரை தலைமை வகித்தார். தீவுப்பகுதி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தலைவர் திரு. ப. கதிர்வேற்பிள்ளையினால் கூட்டுறவுக் கொடி ஏற்றிவைக்கப்பட்டது.

"சகல மதத்தவரும் தங்கள் தங்கள் புனிதத் திருநாட்களை எவ்விதம் வருடா வருடம் கொண்டாடி வருகின்றனரோ, அவ்வண்ணமே கூட்டுறவுத் தினவிழாவையும் வருடந்தோறும் எல்லோரும் சிறப்புடன் கொண்டாட

வைச் சபைத் தலைவர் திரு. பி. வி. மிக்கேற்பிள்ளை பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

"கூட்டுறவு மூலமே விவசாயத்தை விருத்தி செய்து தன்னிறைவு காண முடியும். ஆதலால் அரசாங்கம் ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடனை உதவியிருக்கிறது. இதன் மூலம் விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டும்" என வலுவியா கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. N. பூரணலிங்கம் பேசுகையில் கேட்டுக் கொண்டார்.

இவ்விழாவிற்கு வலுவியாமாவட்ட கூட்டுறவுச் சமாசத்தலைவர் திரு. R. V. வில்வராசா தலைமைவகித்தார். வலுவியா மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. A. பெருமையினர் அவர்களால் கூட்டுறவுக் கொடி ஏற்றி வைக்கப்பட்டது.

வலுவியா காரியாதிகாரி திரு. K. மகாதேவா, செட்டி குளம் ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தலைவர் திரு. N. சுப்பிரமணியம், நிருவாகக் காரிய

வேண்டும்" என வடபகுதி ஐக்கிய பேர்பார்வைச் சபையின் தலைகாரியும், முன்னாள் கூட்டுறவுக் காரியாலயப் பரிசோதகருமான திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் வலியுறுத்தினார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கங்கள், வளர்ச்சி ஆகியன பற்றி விளக்கியதுடன், நாட்டில் பொருளாதார நிலையும், சகவாழ்வும் உயர்வடைவதற்கான கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்.

திருவாளர்கள் V. கதிர்வேற்பிள்ளை, V. V. நல்லதம்பி, நா. கார்த்திகேசு ஆகியோரும் உரையாற்றினார்கள்.

தரிசி திரு. க. கணேசலிங்கம், திரு. U. B. தசநாயகர் ஆகியோரும் பேசினார்கள்.

பெண்களும் உழைக்க வேண்டும்

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பெண்களும் முன்னணியில் நின்று உழைக்க வேண்டும்" என திருக்கோணமலை மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சமாசத்தின் ஆதரவில் தம்பலகமத்தில் நடைபெற்ற சர்வதேசக் கூட்டுறவுத் தின விழாவில் மேற்படி சமாசத்தலைவர் திரு. எம். கே. செல்வராசா பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

இவ்விழாவிற்குத் தலைமை வகித்த திருக்கோணமலை பிரதம கல்வி அதிகாரி திருமதி R. S. பார்மர் பேசுகையில், "நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு ஆண்களுடன் பெண்களும் சேர்ந்து உழைப்பது மிகவும் அவசியம். இதன் மூலமே நாட்டின் பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் முதலியவற்றின் முன்னேற்றத்தை நாம் காணலாம்" என்றார்.

"கூட்டுறவு இயக்கம் ஊழல்கள் இன்றி இயங்கினால் தான் மனித இனம் முன்னேற்றம் காண முடியும். எனவே ஊழல்களைக் களைய நேர்மையானவர்கள் உழைக்க வேண்டும்" என கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. H. W. P. சந்திரசேகரர் பேசுகையில் எடுத்துரைத்தார்.

முதார் முதலாவது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஜனாப M. E. H. முகமத் அலி உரையாற்றுகையில், "விவசாயிகள் தாங்கள் பெற்ற விவசாயக் கடனை உடனடியாகத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அரசாங்கம் மேலும் விவசாயிகளுக்கு கடனுதவி செய்யமுடியும்" என்றார்.

துன்பத்தில் பங்கில்லையெனில் கூட்டுறவும் இல்லை

"ஒருவனுடைய துன்பத்தை தனது துன்பமெனக் கருதி பங்கெடுத்து, அதை அகற்றுவீடின் அது உண்மையான கூட்டுறவு வாழ்க்கையாகாது" இவ்வாறு வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ காரியதரிசி திரு. க. கந்தையா யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நடைபெற்ற கூட்டுறவுத் தின விழா வின்போது பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அவர் உரையாற்றுகையில், "கூட்டுறவு பற்றிய அறிவைக் கற்றுத் தெளிந்து பிரசங்கம் செய்து வந்தால் மாத்திரம் போதாது, சிறந்த கூட்டுறவு நெறி வழி வாழ்வதே கூட்டுறவை உயர்த்துவதற்கான சிறந்த

மார்க்கமாகும். கூட்டுறவின் தத்துவங்களை அறிவு சொட்ட அலங்காரமாகப் பேசிக் கொண்டு வந்தால் மாத்திரம் நாம் உயர்ந்த கூட்டுறவாளர் என்று கருதிவிடக்கூடாது. அப்படிப்பார்க்கின் பக்திப்பாடல்களைத் தினமும் இசைக்கும் இசைத் தட்டுகள்தான் விரைவில் கடவுளின் அருளைப் பெற்றுவிடும்" என்றார்.

கலாசாலை அதிபர் திரு. க. பரமோதயன் தலைமை வகித்து வரவேற்புரை நிகழ்த்துகையில் "உலகில் எங்கெங்கு ஊழல்களும் நேர்மையின்மும் மலிந்து இருக்கின்றனவோ அவற்றைப் போக்கும் மருந்தாக கூட்டுறவு விளங்குகின்றது" என்றார்.

யாழ்கிழக்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. கனகசபை உரையாற்றுகையில் சங்கங்களைக் கோயில் போலக் கருதி பயபக்தியுடன் அங்கு பணிபுரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக் பேசுகையில் "ஆத்மாவையும் சர்வதேசத்தையும் காக்கும் இயக்கம் கூட்டுறவு" என்றார். தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. நாகலிங்கம், வட்டாரப் பரிசோதகர் திரு. பொ. கோவிந்தசாமி, மேற்படி கலாசாலை மாணவர் திரு. சுப்பிரமணியம் ஆகியோரும் பேசினர்.

நட்டோலை - கபிலர்

கல்லூரிகளில் நாடகக்கலை

அணிகையில் மாண்புமிகு இந்துக்கல்லூரியில் இல்லங்களுக்கிடையே நாடகப்போட்டி இரண்டு நாட்களாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இப்போட்டியில் சம்பந்தம் இல்லாததின் நீர்ப்பு, மாணிக்கர் இல்லத்தின் வீர அபிமன்யு, சுந்தரர் இல்லத்தின் வீர விளக்கு, வாசீசர் இல்லத்தின் பூதத்தம்பி, ஆகிய நாடகங்கள் இடம்பெற்றன. இந்நான்கு நாடகங்களும் கலையின்புறம், நாடகப்பண்புமுடையனவாக மனளிர்ந்தன. இரண்டு நாட்களாக நாடகப்போட்டி அக்கல்லூரியில் உற்சாகமுடன் நடந்தது. அதைப்பார்க்கத்திரள் திரளாக மக்கள் சென்றார்கள். நாடகங்கள் தரம்மிக்கனவாக இருந்தன. இவைகளை நோக்கும்போது மாண்புமிகு இந்துக்கல்லூரி நாடகக்கலையில் கொண்ட ஆர்வத்தை, உணர்வுகளையும் நாம் அறிந்து பெருமை கொள்கிறோம்.

வெறும் புத்தகப்படிப்பு மாத்திரம் ஒரு மானவளைப்பூரண மனிதனாக மாட்டாது. அவன் கலையைப்பற்றி அறிய வேண்டும். கலையை ரசிக்கத் தெரிய வேண்டும். இவற்றால் அவன் உலகத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு விசாலமான பண்புடைய மனித வாழ்வை வாழ முடியும். கலையற்ற வாழ்வு வாழ்பவன் மனிதனே அல்ல. அவனது வாழ்க்கை மிருக வாழ்க்கை என்பது எனது துணிவான கருத்து.

மாண்புமிகு இந்துக்கல்லூரியில் நடைபெற்ற நான்கு நாடகங்களிலும் பரவலாகச் சில சில குறைகள் இருந்தன. ஆனால் அந்த ஒவ்வொரு நாடகத்திலும் இருந்த ஒவ்வொரு உயர்ந்த சிறப்பு அம்சங்களும் அக்குறைகளை மறக்கச் செய்து விட்டன. வேக்ஸ்பீயரின் கிங் லீயர் என்றும் நாடகத்தின் மொழிபெயர்ப்பான வீர விளக்கு நாடகத்தில் வந்த பெண் பாத்திரங்களின் வேஷ அமைப்பு, நடப்பு உண்மையில் பெண்கள்தான் நடக்கின்றன என்பது கருத்துமற்றும் அடிப்படையிலும் திருமொழியை வைத்துவிட்டன. அதேபோல பூதத்தம்பி நாடகத்தில் நடந்த அழகவல்லி உண்மையில் அழகான வல்லியாகவே விளங்கினார். சிவந்த மெனியும், தருதுரு வென்ற நிலக் குருவிக்கும், கொல்லை உதகொன்றும் கொண்ட காரிகையாக தலைக்கு மலர்மாலை குடிபெண்மை துலங்க ஜிகைபடுத்தி நிலப்பட்டாடை உடுத்தி அழகவல்லி வந்து பாட்டுப்பாடி குழந்தைக்கு அமுதாட்டும் போது அக்காட்சியில் உண்மையில் கலை ரசம் சொட்டியது. அழகவல்லியாக நடப்பது ஆண்டு பெண்ணை என்று நாலைந்து பேர் என்னைக் கேட்டார்கள்.

பல பாத்திரங்களைக் கொண்ட நாடகம் வீர விளக்கு. அத்தனை பாத்திரங்களையும் மிகவும் பொருத்தமான ஆட அணிகள் புனை யப்பட்டிருந்தன.

தீர்ப்பு நாடகத்தில் காட்டப்பட்ட கணவுக் காட்சி மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது.

வீர அபிமன்யு நாடகத்தில் அபிமன்யுவின் வேஷப்பொருத்தமும், நடப்பும் எடுப்பாக இருந்தன. இந்நான்கு நாடகங்களிலும் சிறப்பாக இருந்த அம்சங்களில் சில வற்றை இங்கு குறிப்பிட்டேன். கல்லூரி மாணவர்கள் நடந்த இந்நாடகங்களில் ஏற்பட்ட சில குறைகளை நான் பொருட்படுத்தவேயில்லை. அவர்கள் இவ்வளவு தரம் முயற்சி

பொதுப்போட்டியில் 1வது பரிசுபெற்ற கட்டுரை

புதிய விவசாயக்

“இந்து சமுத்திரத்தின் வைரக்கல்” என பிறநாட்டினர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட நமது இலங்கைத் தீவு பொருள்வளம் மிகுதியால் அந்நியர்களை விசேடமாக வியாபார மாபுலமிகளை இங்கு பல ஆண்டுகளாகக் சுவர்ந்து வந்துள்ளது. இங்கு கிடைத்த விலை மதிப்பள்ள இரத்தினம், யானைத்தந்தம், நறுமணமுள்ள கறிச்சரக்குகள் எல்லாம் உலகப்பிரசித்தி பெற்றிருந்தன. இந்நாட்டுப் பிரஜைகளாகிய நாமும் அந்நியர் வருகையால் நமது சுதந்திரத்தை இழந்து அடிமைகளானோம். நாம் விடுதலையடைந்ததும் எமது நாட்டின் பொருள்வளத்தை ஆராய்ந்த போது எமக்கு பெரிய ஏமாற்றமானது. நாட்டின் பொருள்வளம் தளர்வுற்றிருந்தது, உணவுக்கும், உடைக்கும், நாம் அந்நியரின் கட்டுதலையே யோ, நன்கொடையையோ எதிர்பார்க்க வேண்டியிருந்தது. அன்றாடம் நமக்குத் தேவையான பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும் நிலை விரிந்தோம். வேறு நாடுகளிலிருந்து நாம் பொருள்களை தருவிப்பதற்கு, எம்மிடம் வெளிநாட்டுச் செலாவணி பற்றாக்குறை விரிந்தது. எமது ஏற்றுமதிப் பொருள்களாகிய தேயிலை, இறப்பர், தென்னைப் பொருள் முதலியன வெளிநாடுகளில் மதிப்புக் குறைந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்த நம் பொருளியல் நிபுணர்கள் எமக்குக் கூறிய ஆலோசனை “நாம் எமக்குத் தேவையான

வற்றை எமது சுய உணக்கத்தாலும், உடல் வலமையாலும் உற்பத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும்” என்பதேயாம். உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் நமது கிராம விவசாயிகள் கடன் பழுவினால் அழுக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். உணவுப் பொருட்களை நவீன விஞ்ஞான முறைகளில் விளைவிக்க அவர்களிடம் நவீன விவசாயக் கருவிகள், ஆயுதம்

வதும் வங்கிகள் கையாள்வேண்டிய வேலைகள் என ஆணையாளர் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறினர். அரசாங்கமும் அவரின் ஆலோசனையை ஏற்று விவசாயக்கடன்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படி வங்கிகளைக் கேட்டுள்ளது. அறவிட முடியாத கடன்களை அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்குமாறால் அக்கடன் களை வங்கிகள் வழங்கச் சம்

கடன் திட்டம்

கடன், விதைகள் இரசாயனப் பொருள்கள் இல்லை. அவைகளை விடைகொடுத்துப் பெற்று உபயோகிக்க அவர்களிடம் நிதியில்லை. இதை நன்குணர்ந்த எமது அரசாங்கம் அவர்களுக்கு கடன் வழங்க முன்வந்தது. கடன்களை வழங்கவும், மதம் தெரிவித்தன. இதன் பேராக வங்கி மூலம் விவசாயிக்கு கடன் வழங்கும் திட்டம் சென்ற செப்டம்பர் மாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து செயற்பட ஆரம்பித்தது. இதுவே புதிய விவசாயக் கடன் திட்டமாகும்.

செல்வி வி. கெங்காதேவி

அறவிடவும் கமத்தொழிற் திணைக்களம் உருவாக்கப்பட்டது. திணைக்கள ஆணையாளர் கடன்களை வழங்கினார். ஆனால் அவரால் அக்கடன்களை வெற்றிகரமாக அறவிட முடியவில்லை. வழங்கிய கடன்களில் பெரும் பகுதியை அழித்தெழுத வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடன்கள் வழங்குவதும், அவைகளை அறவிடு

அக்கடன் முறியில் சில ஒப்பந்தங்கள் சங்கத்திடம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவ் ஒப்பந்தங்களில் ஒன்று பெற்ற கடனை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கட்டித் தீர்க்காவிட்டால் அவன் தனக்கும் தன்மேல் தங்கியுள்ள குடும்பத்தினருக்கும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அரிசிப் பங்கீட்டுப் பத்திரங்களைச் சங்கத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் மென்பதேயாம்.

வினாக்களுக்கு விடைபோல நிரப்பவேண்டு. மனுவைப் பெற்றுக் கொண்ட சங்கம், தமது நிருவாக சபையில் அம்மனுவை ஆராய்ந்து, பனு எல்லா விதங்களிலும் திருப்தியளிப்பனவாயும், கடன் கோருபவரும், அவருக்குப் பிணையாக நிற்பவர்களுக்கே பயன்படுத்துபவர்களாய் உள்ளனர் என்று திருப்தியடைந்தால் இவ்விவசாயிக்குத் தேவையான பணத்திற்கு கடன் கோரி வங்கிக்கு மனுச்செய்யும். வங்கி சங்கத்திற்கு ஐந்தாவது பட்டியில் அப்பணத்தைக் கூட்டுக வழங்கும். சங்கம் அங்கத்தவருக்கு ஒன்பது வித வட்டியில் அக்கடன் கொடுத்து கடன் முறியில் அவரின் கைச்சாத்தை பெற்றுக் கொள்ளும். விவசாயி

சடன் பெற்று வந்தான். திட்டத்தின் கீழ் அவன் பது வித வட்டி இவேண்டும். கடன் தப்பி விட்டால் அவை கிடைத்து வரும் இலவச கீட்டரிசி கொடுபாது. வே அவன் இக்கடன் தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு போல் தோற்றலாம். மையை ஆராய்வோம். அவன் அவ்விதம் பாதிப்படுவதில்லை. அவன் ஒப்பந்தம் பங்கீட்டரிசிப் பத்திரங்களில் எத்தனை செல்யான புள்ளிகள் இருக்க வேனோ அப்பள்ளி புள்ளி ஒன்றிற்கு ஒரு விதம் அரசாங்கத்தால் கிடப்பட்டு அத்தொகை அவன் பெற்ற விவசாயக் கடனை இறுப்பதற்கே பயன்படுத்தப்படும். அவன் பெறுவதற்குப் பதிலாக வின் கடன் அழிக்கப்படுவது. முன்னர் அப்பெற்ற கடன் பண்பயன்படுத்தி உணவுப் பட்டிகளை உற்பத்தி செய்து அவன் தனது உணவுக்கு ஒரு பகுதியை தன் விவசாயத்திற்கும் எக்சியத்தைப் பெறும். பெற்றிருப்ப ஆகவே பங்கீட்டரிசி நிறுபட்ட காரணத்தினால், அவனில் தங்கியுள்ள வர்களோ இன்னவ்வர்கள் என்பதற்கில்லை.

நாட்டின் வெளிநாடு செலாவணி மந்தமடைந்து கடன் நாட்களில் நாடகப்பற்றும் ஒவ்வொருவரும் தன்னை இயன்ற மடகையை செய்து நாட்டின் க்கடியைத்தீர்க்க முன் தல்வேண்டும். நமக்கு தேயிலை உணவுப் பொருள் நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்ளவேமாறால் பொருள்களை இறக்கு செய்யும் நிலை நமக்கு டாது. (வள)

சிரேஷ்ட பிரிவில் 2வது பரிசுபெற்ற கட்டுரை

கட்டுறவு இயக்கமும் உணவுற்பத்தியும்

வினாக்களம் உருவாக்கப்பட்டது. திணைக்கள ஆணையாளர் கடன்களை வழங்கினார். ஆனால் அவரால் அக்கடன்களை வெற்றிகரமாக அறவிட முடியவில்லை. வழங்கிய கடன்களில் பெரும் பகுதியை அழித்தெழுத வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடன்கள் வழங்குவதும், அவைகளை அறவிடு

இத்திட்டத்தின் கீழ் விவசாயி தனக்குத் தேவையான கடனைப் பொருளாகவோ, பணமாகவோ, பெற விரும்பின் அவன் தனது பட்டுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு, இதற்கென உரிய மனுப்படிவமொன்றை நிரப்பிக் கைச்சாத்திட்டு மனுப்பண்ண வேண்டும். இப்படிவத்தில் தனது முழுவிவரங்களையும்

கூக்குகைவிக்கும் நிலைமை ஏற்படும். இதனால் உண்யாகவே கஷ்டப்பட்டு செய்யும் விவசாயிக்கு குறைந்தளவு விதைப்பெளோ அல்லது பணக் கிடைக்காது போய்விடுக. ஏனையோரில் பெரும்பகுதி பெண்மை உறவு விவசாயம் செய்யாத யால் அவர்களிடம் நவீனச்சலையும் நாம் எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. இதனால் பத்தியும் வீழ்ச்சியடைய வாகும். இத்தனையும் பல மங்களுக்கு ஒரு சங்கம் இபதால் ஒரு பட்டுகின்றனவே இவற்றை நிவர்த்தி செய்ய ஒவ்வொரு கிராமமும் தனிநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் உண்டாக்க வேண்டும். அச்சங்கம் சாயம் என்ற நோக்கே ஆரம்பிக்கப்படுமாயின் சாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆறும் தொடவிட மிக்மிக அ தொண்டை அத்தனிகே குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் றும் என்பது உள்ளந் நெல்விக்கனி. இதனால் வுற்பத்தி வளர்ச்சியை கூட்டுறவு இயக்கம் உதவியிருக்கும்.

வினாக்களம் உருவாக்கப்பட்டது. திணைக்கள ஆணையாளர் கடன்களை வழங்கினார். ஆனால் அவரால் அக்கடன்களை வெற்றிகரமாக அறவிட முடியவில்லை. வழங்கிய கடன்களில் பெரும் பகுதியை அழித்தெழுத வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடன்கள் வழங்குவதும், அவைகளை அறவிடு

வினாக்களம் உருவாக்கப்பட்டது. திணைக்கள ஆணையாளர் கடன்களை வழங்கினார். ஆனால் அவரால் அக்கடன்களை வெற்றிகரமாக அறவிட முடியவில்லை. வழங்கிய கடன்களில் பெரும் பகுதியை அழித்தெழுத வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடன்கள் வழங்குவதும், அவைகளை அறவிடு

வினாக்களம் உருவாக்கப்பட்டது. திணைக்கள ஆணையாளர் கடன்களை வழங்கினார். ஆனால் அவரால் அக்கடன்களை வெற்றிகரமாக அறவிட முடியவில்லை. வழங்கிய கடன்களில் பெரும் பகுதியை அழித்தெழுத வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடன்கள் வழங்குவதும், அவைகளை அறவிடு

செல்வன் ஜோசேப் ராஜநாதன்

சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்

இடங்களில் அதே பொருள் என் முயற்கொப்பாக இருக்கும். பொருள்கள் தேங்கியுள்ள இடத்தில் அதன் விலை குறைவாயிருப்பதால் அது வீணாகிப் போவதற்கே தவிர வேறெதற்கும் உபயோகப்படமாட்டாது. இதற்குக் கூட்டுறவு இயக்கம் ஹ்டினைச் சங்கங்களை நிறுவி அவற்றின் மூலம் இடபொருள்களை வாங்கி, இவைகளை வாங்க முடியாத இடத்தில் வீரிப்பதால் அச்சங்கம், விவசாயியும் நன்மை பெற வழியாயிருக்கும். பொருள்கள் பழுதடைந்து போவதால்

மும் நஷ்டம் சொல்லுந்தர மன்று. பல கிராமங்களுக்கு ஒரு சங்கம் இருப்பதால், அச்சங்கத்திற்கெனக் கொடுக்கப்படும் விதைப் பொருள்கள் கூடிய விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் ஒவ்வொரு விவசாயியும் குறைந்தளவு விதைப்பொருளையே பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இன்னும் கிடைக்கும் அச்சொற்ப விதைப் பொருள்களும் சங்க முறையை மூலம் தங்குத்த தெரிந்தவர்கள், உறவன், சிசுகிதர் என்பவர்களுக்குக் கூடியளவு கொடுத்து வட்டு ஏலையலர்களுக்கு

சில உணவுப் பொருள் ஒருபருவத்திற்கு மட்டும் கிடைக்கின்றன. பின்பு அறைக்கண்ணால் காண்பது முடியாது. உதாரணமாக இப்போது மாம்பழம் அமாக இருக்கிறது. இன்ன இரண்டொரு மாதங்களில் மாம்பழம் கிடைமாட்டா. ஆனால் இப்போது மாம்பழம் ஏராளமாக உலாலத்தில் எத்தனையோ மாம்பழங்கள் அழுகி விடகொட்டப்படுகின்றன? மாம்பழங்கள் இவ்விதம் வதைத் தடுத்து அவற்றை

பெற்று வந்தான். புதிய திட்டம் கீழ் அவன் ஒன் லீத வட்டி இறுக்க கும். கடன் தவணை விட்டாவே அவனுக்கு தத்துவமும் இலவச பங் றிசி கொடுபடாது. ஆக அவன் இக்கடன் திட் டினால் பாதிக்கப்படுவன் ல் தோற்றலாம். உண் மைய ஆராய்வோமானால் ன் அவ்விதம் பாதிக்கப் பட்டால், அவன் ஒப்படை பங்கீட்டரிசிப் புத்தகங் ள் எத்தனை செல்லுபடி புள்ளிகள் இருக்கின்ற னா அப்புள்ளிகளுக்கு ன் ஒன்றிற்கு ஒரு ரூபா ன் அரசாங்கத்தால் தணக் கப்பட்டு அத்தொகை ன் பெற்ற விவசாயக் ன் இறுப்பதற்கே பயன் தப்படும். அவன் அரிசி வதற்குப் பதிலாக அவ் கடன் அழிக்கப்பட்டு னது. முன்னர் அவன் ன் கடன் பணத்தை ன் படுத்தி உணவுப் பொரு ன் உற்பத்தி செய்து ன் தனது உணவுக்களை ன் பகுதியை தன் வீட்டில் ன் தரும். எஞ்சியதை விற்று ன் பெற்றிருப்பான் ன் பங்கீட்டரிசி நிறுத்தப் ன் காரணத்தினால் அவ் அவனில் தங்கியிருப்ப ன்ளா இன்னல் அடை ன் என்பதற்கில்லை.

கிரேஷ்ட பிரிவில் 1-வது பரிசு பெற்ற கட்டுரை

தட்டுப்பாட்டும் பொருள்களின் விறியோகம்

உலகில் இப்போது போட்டியை மலிந்துள்ளது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தனித்தனியே எவரும் முன்னேற முடியாது. ஒற்றுமையாகப் பலர் சேர்ந்து உழைத்தாற்றின் முன்னேறலாம். அதனையேதான் பண்டைய மக்களும் நினைத்தனர். இதனை உணர்ந்த பலபெருமக்களும் தமது முன்னேற்றத்தைக் கருதி ஒன்று பட்டுழைப்பதே கூட்டுறவு இயக்கமாகும்.

இன்றைய பாவனையாளர் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் ஆரம்பம் இரண்டாவது மகாபுத்தகாலம் என்று கூறலாம். அக்காலத்தில் அரிதில் கிடைத்த அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களை மக்கள் அனைவர்க்கும் சமமாகக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு இக்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வழிகண்டவர் அப்போது உணவு விவசாய அமைச்சர் பதவி வகித்த திரு. D. S. சேனநாயக்கா ஆவர். இந்திய வர்த்தகர்களின் ஆதிக்கத்தை உடைக்கவும் அவர் இதன் மூலம் வழிகண்டார். இன்றைய நிலைமையும் ஏறக்குறைய அதே மாதிரியானதே. ஆனால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளினால் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள சவால் 1940 ஆம் ஆண்டுச் சூழ்நிலையுடன் ஒப்பிட்டால் அதிக கஷ்டங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடிய ஒன்றாகவே உள்ளது. பங்கீட்டுப் பொருள்கள் விறியோகிக்கும் முறை ஓரளவு திருப்திகரமாயிருந்த போதி

செல்வி செ. சிவமலர்
செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி, திருநெல்வேலி

ஆம் திருப்திகரமாய் அமைந்ததென்று கூறுவதற்கில்லை. அதாவது அதிக வெற்றி பெற்றுள்ளது என்று கூற முடியாது. இன்னும் அதிக கஷ்டங்களுடன் போட்டியிட்டு முன்னேறவேண்டிய ஒன்றாகவே உள்ளது.

தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ள அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்கள் யாவும் எவ்வளவு குறைவான அளவாயினும் சமமாகப் பங்கிட்டுப் பண்டி யவையாகும். 117 கூட்டுறவுச் சங்க சமாசங்கள் 5728 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 6576 தனிப்பட்ட அதிகாரம் பெற்ற விறியோகத்தர்கள் ஆகியோர்மூலம் இவை விறியோகிக்கப்பட்டாகவேண்டும். தனிப்பட்ட விறியோகத்தர்கள் தொகை கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தொகைகளிலும் பங்குக் கூடுதலாக உள்ளது. ஆனால் பாவனையாளர்களில் 70 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமானோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பூனியன்களிலிருந்தே தமது பாவனையுள்ள பங்கீட்டுப் பொருள்களை பெறுகின்றனர் என்று கூறலாம்.

இத்தட்டுப்பாட்டுப் பொருள்களின் விறியோகத்தில் கூட்டுறவு மொத்த விறியோகத்தின் தாபனம் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. பாவனையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினது சேவை திறம்பட நடைபெறவும், எடையிலும் அளவிலும் நல்ல தரமான பொருள்களை அவற்றுக்குப் பங்கீட்டு விறியோகத்திற்கு கிடைக்கச் செய்யவும், இடையிலுள்ள தரகர்கள் ஒழித்துக் கட்டுவனையில் ஒரு சயேச்சையான தாடனம் 1943 ம் ஆண்டு ஜனவரியில் அமைக்கப்பட்டது. இதை ஓர் இலாகா அமைப்பாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவு அதிகாரி நடாத்தினார். இந்த தாப

... கூடித் தொழிற்பட

மக்கள் வங்கி

இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கூட்டுறவு இயக்கம் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. தேசிய சுயசேத்திற் காக்க கூட்டுறவு இயக்கத்துடன் மக்கள் வங்கி கூடித் தொழிற்படுகிறது.

மக்கள் வங்கி

இலங்கையில் ஆக்கூடுதலான விறியோக உடையது.

கிரேஷ்ட பிரிவில் 2-வது பரிசு பெற்ற கட்டுரை

எமது கூட்டுறவுக் கடை

எமது கூட்டுறவுக் கடையை எமது கிராமத்தில் உள்ள சில பெரியார்கள் மக்களின் தட்டுப்பாட்டையும் அன்றாடத் தேவையான பொருள்களின் தட்டுப்பாட்டையும் நீக்கவேண்டுமென்று புனிதமான நோக்கத்துடன் ஒன்று சேர்ந்து ஆரம்பித்தார்கள். மக்களுக்குக் கூட்டுறவுக் கடையால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளையும் வசதிகளையும் விளக்கக் கூறி மாதந்தோறும் அதிகமானவர்களை அங்கத்தவர்களாகச் சேரும்படி செய்தார்கள்.

இவ்வண்ணம் தொடங்கிய கடையின் வியாபாரத்தை ஊக்கத்துடனும் அவ்வப்பொழுது அங்கத்தவர்களுக்குத் தேவைப்படும் உணவுப் பொருள்களையும், உபயோகப் பொருள்களையும், உடைக்குரிய புடவைகளையும் கட்டுப்பாட்டில்லாமல் விற்பனை செய்து வந்தனர். இப்படியான வியாபாரத்தில் கணிசமான ஆதாயம் பெற்று அங்கத்தவர்களின் பொருள் கொள்வனவுக் கமையிலாபப்பங்கீடு கொடுத்தும் வந்தனர்.

ஆரம்பத்தில் மேற்சொல்லப்பட்ட கடையின் வியாபார நிலையில் வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருந்தது. பின்பு மிகக் குறுகியகால எல்லைக்குள் கடையின் வியாபாரத்தின் மூலம் பெற்ற இலாபத்தில் ஒரு பகுதியை வருடந்தோறும் கட்டிடத்துக் கொண்டு சேமித்து முதலாக்கி, அம் முதலின் உதவியால் இக்காலம் தனது சொந்தக் கட்டிடத்தில் வியாபாரம் செய்யக் கூடியதாக விருக்கிறது.

எமது கடையின் வரவு செலவுக்கணக்குகளை அவ்வப்ப

ஐக்கிய பண்டசாலை இயக்கம்

ச. செல்வையா, கொடிகாமம்.

பாருள வயிர்க்கெல்லாம் பசிப்பிணியளிக்க வந்த போருள விடமேயன்றிப் புகலிடம் பிறிதின்றாக நேருள பொருள்களெல்லாம் நிலையழிந் தொதுங்கி நீங்க வாருள ரவதியில்லார் ஐயகோவலறலுற்றார்!

தானியம் யாதுமில்லை தரிக்கவோர் துணியுமில்லை பானிய வனகக்குச் சீனி பலசரக்காதியில்லை ஆனினந்தனக்குந் தீனி பருமருந்தினுக்குமில்லை ஏனினியுலகிலென்பார் யாதுமோர் கதியிலாதார்

பண்டசாலை கொண்ட பரிவிவர் அனைத்தும் பேர்த்துக் கொண்டதம் மனையிற் சேர்த்துக் கொடுவிலை குறித்துக் கொள்வார் பண்டருந்துதவி வந்த பாமரர் பரிந்து கேட்கக் கண்டிருந்து இறுமாப்போடும் கடுமொழி கழறலானார்

பிள்ளைகள் முகத்தை நோக்கப் பெற்றவன் பிதாவை நோக்கத் தள்ளரும் பசியால் வாடும் தந்தை வர்த்தகனை நோக்க உள்ளநாளுள்ள மட்டு முதலியதோர் கிலாதான் எள்ளளவிரக்க மில்லாவிடில் யென்றிசைப்பான் மாதோ இவ்வகை யுலகமெல்லா மித மழிந்துருகி நையச் செவ்விதினுணர்ந்த வெங்கள் சீர் பெறுமரசரங்கத்தார் கவ்வையை யொழிந் தெல்லோருங் கடிதினி லொன்று சேர்ந்து திவ்விய முறையினைக்கிய சாலைகடிற்றமினென்றார்.

தாண்டியும் மூரிலுள்ளார் துணைக்கொடு நிதியைச் சேர்த்து வேண்டிய வெதுவுங்கேண்மின் விரைவின்றிருது மென்றார் பூண்டிடு முறைகளெல்லாம் புலப்படுத்திட நங்கந்தோர் ஆண்டுளர் அமைப்பதென்றார் அங்ஙனமாயிற் றன்றே

வேறு

சொன்ன பான்மையிற் சோர்விராகியே தென்மராட்சியைச் சேர்ந்த சபையெனப் பன்னுமைக்கிய பண்டசாலையை முன்னிறுத்தி முயற்சி செய்தோமன்றே

நாடி நாடுளர் நன்மையை நாடினோம் ஓடியோடி யுயர்நிதி தேடினோம் கேடிலாதவர் கேட்டதுண்டோ வுடல் வாடினார்க்கு மருந்து முண்டா மன்றோ

ஐன்று பத்தென வாயிர மொன்றிரண் டென்று சேரவிருந்தி யெம்மனோர் சென்று பண்டசாலையின் தேவைகள் குன்றிடாது கொணர்ந்து குவித்தனர்

மாறிலாத வசையில் நடாத்தியே தேறிவந்த நற்சேட மனைவர்க்கும் கூறுசெய்து கொடுத்தனர் கோதிலார் பேறுபெற்ற றிடல் பேசவும் வேண்டுமோ

அங்கண் ஞாலத் தடங்கலு மைக்கிய சங்க பண்டசாலை தனைத்திடத் துங்க மாகத் துயரிராகியே எங்கும் வைகுவரெல்லவர் தாமுமே.

ஓர வஞ்சக மோங்கு குணத்தினர் ஈரமே மனத் தெட்டுணையிலவர் வாரமின்றிய வர்த்தகர் யாவரும் சோரலாயினர் தோற்ற தலைரோ

வேறு

என்னொரு மைக்கியமேயிடில் பேற்றை இரும் புவிவி லளிப்பதென யாருங் கண்டோம் பன்னொரு பழகிடிலும் சமயம் பார்த்துப் பண்புடனே வர்த்தகனோ பயனைத் தாரான் இன்னொளில் யாமிதனை யெளிதிற் கற்றோம் எம்மவரே யுணர்ந்திதனை யென்றென்றைக்கும் தண்ணைமை யுடைய சங்கசாலை தன்னைத் தனைக்க வைப்பீ ரென்னுந் தவறிலாதீர்

[பண்டசாலை இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இப் படி இயற்றப்பட்டது.]

தட்டுப்பாட்டு....

(11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. மற்றும் பாலுணவுப் பொருள்களும் இந்நிலையிலே உள்ளன. பங்கீட்டுப் பொருள்களின் அட்டவணை அவ்வப்போது மாறக்கூடும். அதாவது, எந்தெந்த வேளையில் எந்தப் பொருள்கள் குறைந்து தட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்தப் பொருள் இம்முறையின்கீழ் விநியோகிக்கப்படும். எனவே, பங்கீட்டுப் பொருள்களின் அட்டவணை மாறக்கூடும். ஆனால் முழு நிலைமையும் ஒரேயடியாக அதுவும் உடனடியாக மாறிவிடாது.

தட்டுப்பாட்டு நிலைமை பல்வகையிலும் கள்ளச்சந்தையை உருவாக்குகின்றது. இப்படியாக தட்டுப்பாட்டு நிலைமை உண்டாகும்போது தனிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் உண்மையில் தம்மிடம் அதிக பொருள்கள் இருந்தாலும், அவற்றை மறைத்து வைத்துவிட்டு ஏழைப்போதுச் சனங்களுக்கு விலைகளுக்கு விற்கின்றனர். இந்நிலையால் கள்ளச்சந்தை முறை உருவாகின்றது

பங்கீட்டுப் பொறுப்பை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு கூட்டுறவு மொத்த விற்பனவுத் தாபனம் விற்பனவு வசதி இலாகா போன்ற தாபனங்கள் மூலம் பங்கீட்டைச் சரியாக நடாத்தலாம். அல்லது தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களிடம் தங்கி இருக்கலாம். அல்லது மூன்றாவது வழியாக பாவனையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் தனிப்பட்ட அதிகாரம் பெற்ற விநியோகத்தர்களையும் நாடலாம். தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களை இதற்கு நாடுவகாயின் அவர்களிடம் சமூக சேவை மனச்சாட்சி இருக்கும்படி கவனித்தல் முக்கியமானதாகும். சகல சூழ்நிலைகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் தட்டுப்பாடாக உள்ள அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் பாவனையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விநியோகித்தலே பாவனையாளர்களுக்கு ஒரு நியாயமான சேவை செய்யக்கூடியதாகும் என்று தோன்றுகிறது. இதே தருணத்தில் பாவனையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் பாவனையாளர்களுக்கு ஒரு சமூகமான சிறந்த சேவை செய்யும்படி கவனித்தல் அவசியமாகும். இவ்வகையில் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாக பொருள்கள் விநியோகம் செய்யப்படுவதால் நாட்டில் மக்கள் பெருமளவில் பொருளாதார முன்னேற்றம் பெறுவர்.

முளாய் கூட்டுறவு மருத்துவ மனை

1966-67 ம் ஆண்டில் முளாய் கூட்டுறவு மருத்துவ மனையில் 56,908 நோயாளர்களுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களுள் 5843 நோயாளர் இம்மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற்றுள்ளனர். 51,065 பேர் வெளிநோயாளர்கள்.

அரசாங்க நன்கொடைப் பணத்துடன் இவ்வைத்திய சாலை 62,933/70 சுத்திலாபத்தினை அடைந்துள்ளது. அங்கத்தவர்களின் தொகை 2,841ல் இருந்து இப்போது 2,903 ஆகக் கூடியுள்ளது.

எமது கூட்டுறவு.....

(11-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

ஆகவே, எமது கூட்டுறவுக் கடை எமது கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் மற்றும் பணவருவாய் குறைந்த ஏழை மக்களுக்கும் உதவியாகவும் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கும் ஸ்தாபனமாகவும் கொள்ள இலாபம், பதுக்கல், தட்டுப்பாடு, என்ற அபாயத்தினின்றும் காப்பாற்றும் காவற்கூடமாகவும் விளங்குகிறது.

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் (வரைவுள்ளது)

தொலைபேசி: 525, ஈனிப்பாய், முகவரி: சங்கரன்.

* உண்மையான உணவுப்பொருள்கள்

* உருக்கத் தேவையான துணிவகைகள்

* இருக்க வீடமைக்கும் பொருள்கள்

வேறென்ன வேண்டும்?

"அல்கன்" சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள், "சீரோ" யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

ஆனைமார்க் "அஸ்பெஸ்ரோஸ்"

அதிக பலமிக்க பராக்கிரமா ஓடுகள்

அல்கத்தீன் எஸ்லோன் பைப்புவகை

வெடி மருந்துப் பொருட்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம்

பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும்

செய்து தரப்படும்.

வீரும்புவோர் நேரிலோ, தொலைபேசி மூலமோ,

கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும்,

இது உங்களுடைய ஸ்தாபனம்.

உங்கள் உருளைக்கிழங்குப் பயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க பாவியுங்கள்

செல் கம்பனியாரின்

சிறந்த தயாரிப்பான

என்றெக்ஸ்

இலைப்பகுதியைத் தாக்கும் பூச்சி புழுக்களுக்கு;

அல்டிரெக்ஸ்

கிழங்கைத் தாக்கும் நிலப்பூச்சிபுழுக்களைக் கொல்லும்

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர்

கூட்டுறவுச் சமாசம்

111, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சங்கங்களுக்கு விசேட சலுகைகள் உள.

தந்தி: அப்பீஸ்

தொலைபேசி: 504

(10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கூட்டுறவு இயக்கமும் உணவுற்பத்தியும்

எந்நாளும் மக்கள் பெற்று அதன் மதுரச்சுவையில் மயங்கியிருக்கக் கூட்டுறவு இயக்கமொன்று ஆரம்பிக்கப்படக் கூடாதா? கூட்டுறவு முறையில் இவ்விதம் வினாக அழிந்து சிதைந்து போகும் மாம்பழங்களை பழமாயிருக்கும் போதே வாங்கி அவற்றைத் தகரங்களிலடைத்தோ அன்றிப் பதப்படுத்திப் பக்குவப்படுத்துவதன் மூலமோ எத்துணை மகத்தான தொண்டு புரியலாம் கூட்டுறவு இயக்கம். இங்கு மாம்பழத்தை ஓர் உதாரணமாகக் கையாண்டோம். இவ்வாறு எவ்வளவோ பொருள்கள் விணில் விசப்பட்டு வந்தன; விசப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இனிமேல் அவ்விதம் விசப்படக் கூடாது. இயற்கையன்னை மனமுவந்து நமக்களித்த அவ்வருள் செல்வங்கள் இவ்விதம் அழிக்கப்படக் கூடாது. இதற்கு, அன்னையின் அரும் புதல்வரைக் காக்கும் பணிக்கு கூட்டுறவு இயக்கம் முன்வர வேண்டும்.

இருந்து வருகிறது: இவற்றை விவசாய ஆய்வுக் கூடத்தில் ஆராய்ந்து இங்கு இவற்றை விளைவிக்க முடியுமா எனக் கண்டறிய வேண்டும். அடுத்து கிராம வாரியாக சிறந்த விவசாயிகள் தெரியப்பட்டு அவர்களுக்கு இவற்றை விளைவிக்கும் முறைகளையும், அபிவிருத்தி செய்யும் வழிகளையும் எடுத்தியம்ப வேண்டும். இவற்றிற்கென இப்போதுள்ள அரசாங்க கணியர் கதிரையிலிருந்து கடுதாசியில் கிறுக்குகிறர்களே தவிர, இவ்விதயங்களை இன்றைய விவசாயிகளுக்கு இடித்துரைக்க முன்வருவதில்லை. இன்னும் இவர்களை நம்பியிருப்பதில் உபயோகம் இல்லை. எனவே, கூட்டுறவு இயக்கமானது இப்பெரும் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். அவ்விதம் ஏற்குமாயின் உணவுற்பத்தி இமயம் போல் உயரும்.

எனவே, இவற்றைக் கொண்டு பார்க்குமிடத்து உணவுப் பெருக்கத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பணி மிகப் பெரிது என்பது தெரிய வருகிறது. எனவே உற்பத்தி செய்வதற்கும் விசேடமாக அதைச் சிறந்த முறையில் விநியோகிப்பதற்கும் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் உதவுவதுடன், விவசாயிகளுக்கும் உற்சாகமளித்து அதனால் உணவுற்பத்தியைப்பெருக்க வேண்டும் என்பதே நமது வேண்டுகோள்.

மி ல் க் க் வை ற்
நீலசோப்
பார்சோப்

பட்டு, பருத்தி, நைலான், ரெர்லின் துணிவகைகளையும்

பிரகாசமாகச் சலவை செய்கிறது.

எப்பொழுதும் மில்ல்கைப் நீலசோப்-பார்சோப் பாவியுங்கள்.

வடபகுதி ஐக்கிய மோற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.